Krimināllieta Nr. 11096001707
KA04-0003-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 26.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Šteinerte

tiesneši S.Amola un G.Stūris

piedaloties prokurorei K.Petrovskai

aizstāvjiem – zvērinātiem advokātiem I.Dreijam

M.Silinam

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar apsūdzēto /pers. A/, /pers. B/ un viņu aizstāvju, kā arī cietušo /pers. C/ (/pers. C/) un /pers. D/ pārstāves advokātes I. Dogādovas iesniegtajām apelācijas sūdzībām, un Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurora protestu par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2008.gada 20.novembra spriedumu,

Pārbaudījusi pierādījumus, iepazinusies ar apelācijas sūdzību un protesta motīviem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a :

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2008.gada 20.novembra spriedumu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā un sodīts ar naudas sodu 60 (sešdesmit) minimālo mēnešalgu, jeb 13659.57 *euro* (Ls 9600,-) apmērā.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas

paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā un sodīts ar naudas sodu 30 (sešdesmit) minimālo mēnešalgu, jeb 6829.78 *euro* (Ls 4800,-) apmērā.

No /pers. B/ un /pers. A/ solidāri par labu pers. C/ piedzīti 2061.17 *euro* (Ls 1448,60).

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ un /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā, tas ir, patvarību - patvaļīgas darbības, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ja šo darbību tiesiskumu apstrīd cita persona, ja šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums un tās saistītas ar vardarbību pie sekojošiem apstākļiem:

/pers. B/ zinot, ka 2006.gada 27.decembrī viņa meita /pers. E/, personas kods: /personas kods/, kopā ar savu māti /pers. C/ un mātes draugu /pers. D/ atlidoja uz Latviju, lai pavadītu Ziemassvētku brīvdienas, nolēma izmantot savas tiesības satikties ar savu meitu /pers. E/ un paņemt viņu pie sevis skolas brīvdienu laikā, kā tas noteikts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumā starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma 3.punktā.

/pers. B/ bijusī sieva /pers. C/, kurai ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumu starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma l.punktā noteiktas tiesības īstenot ikdienas aizgādību pār mazgadīgo /pers. C/, atteicās izpildīt viņa lūgumu, nedeva viņam atļauju satikties ar /pers. C/, lai paņemtu meitu pie sevis skolas brīvlaikā un paziņoja, ka /pers. C/ nevēlas satikties un pavadīt laiku ar /pers. B/.

/pers. B/, uzskatot, ka viņa bijusī sieva /pers. C/ nepilda Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmuma un starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma l.punkta un 3.punkta noteikumus, un zinot kārtību, kādā veidā piespiedu kārtā izpildāms tiesas lēmums, lai nodrošinātu tā izpildi, pamatojoties uz civillietā Nr.CA 2347/18-2006 2006.gada 10.maijā pieņemto lēmumu, 2006.gada 29.decembrī vērsās Rīgas apgabaltiesā ar lūgumu izsniegt viņam izpildu rakstu par saskarsmes tiesībām ar meitu /pers. C/. Nesagaidījis tiesas izpildu rakstu, /pers. B/ nolēma satikties ar /pers. C/, paņemt /pers. C/ pie sevis skolas brīvlaikā pret /pers. C/ gribu, patvaļīgi un neievērojot Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas l.punktā, 540.panta pirmās daļas l.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā noteikto tiesas lēmuma piespiedu izpildes kārtību.

Lai realizētu savu nodomu /pers. B/ 2006.gada decembrī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā vienojās ar /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem par to, lai patvaļīgi, neievērojot likumā noteikto kārtību, pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/ pie sevis.

/pers. B/ 2007.gada 3.janvārī ap plkst.15.00, zinot, ka /pers. E/ kopā ar savu māti /pers. C/ un /pers. D/ atrodas ciemos pie /pers. C/ mātes /pers. F/, kura dzīvo /adrese A/, pēc iepriekšējas vienošanās, kopā ar /pers. A/ un ar pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotiem vīriešiem, piebrauca /pers. A/ lietošanā esošajā automašīnā BMW X5, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un gaidīja /pers. E/netālu no mājas Nr./adrese A/.

Kad /pers. E/ kopā ar māti /pers. C/ un /pers. D/ izgāja no mājas kāpņu telpas /adrese A/, saskaņā ar iepriekš sadalītām darbībām, izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši, ieraugot /pers. C/, izlēca no automašīnas, lai paņemtu /pers. C/. Divi no izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem pieskrēja pie /pers. C/ un /pers. C/, lai pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/. Viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem pieskrēja pie /pers. D/, pagrūda viņu, satvēra /pers. D/ aiz rokas, turēja viņu, nedeva iespēju viņam palīdzēt /pers. C/, /pers. C/, un turot /pers. D/ aiz rokas, ne mazāk kā divas reizes mēģināja ar dūri iesist /pers. D/ pa seju, bet /pers. D/ izvairījās no sitieniem.

/pers. C/ redzot, ka izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši mēģina atņemt viņai meitu, skrēja projām, turot /pers. C/ pie rokas. Divi izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši panāca viņas un mēģināja izraut no /pers. C/ rokas /pers. E/. Viņiem tas neizdevās, viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem ar dūri iesita /pers. C/ pa kreiso plecu. /pers. C/ turpināja pretoties, izmeklēšanā nenoskaidrotais vīrietis iesita viņai ar

dūri pa plecu, no saņemtā sitiena viņa nokrita zemē un palaida /pers. C/ roku. Viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem paņēma/pers.E/o uz rokām un aiznesa uz automašīnu BMW X5 valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā viņus gaidīja /pers. B/. Tādējādi /pers. C/ tika nodarīts viegls miesas bojājums - labās rokas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, kas neizraisa veselības traucējumus uz ilgāku laiku kā sešas dienas. Izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši kopā ar /pers. E/ iesēdās minētajā automašīnā, izmeklēšanā nenoskaidrotais vīrietis palaida /pers. D/, aizskrēja līdz automašīnai un ielēca tajā. /pers. B/ kopā ar /pers. A/, izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem un /pers. E/ no nozieguma vietas aizbrauca. Aizbraukuši no nozieguma vietas, /pers. B/ kopā ar /pers. C/ pārsēdās /pers. B/ lietošanā esošajā automašīnā un aizveda /pers. C/ uz dzīvokli Nr.628, /adrese/. Pēc tam /pers. B/ policijas darbiniekiem atteicās nosaukt /pers. E/ atrašanās vietu.

Tādējādi /pers. B/, pastāvot strīdam par kārtību, kādā izmantojamas saskarsmes tiesības, un zinot kārtību, kādā veicama tiesas lēmuma izpilde piespiedu kārtā, patvaļīgi, apzināti neievērojot Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas l.punktā, 540.panta pirmās daļas l.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā noteikto tiesas nolēmuma piespiedu izpildes kārtību, pēc iepriekšējas vienošanās grupā ar /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem, lietojot vardarbību, izdarīja patvarību, ar ko nodarīja būtisku kaitējumu, kas izpaudās /pers. C/ aizvedot no mātes /pers. C/. /pers. B/, /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši nelikumīgi aizvedot /pers. C/ bez viņas mātes /pers. C/ piekrišanas apdraudēja /pers. C/ un /pers. C/ Civillikuma 181.pantā aizsargātās intereses un tiesības - uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus starp jebkuru no vecākiem un bērnu. /pers. B/ darbību rezultātā /pers. E/ tika nodarīta psiholoģiska trauma, tās dēļ viņai bija jāārstējas pie psihologa.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurors A.Nikolajevs iesniedzis apelācijas protestu, apelācijas sūdzības iesnieguši apsūdzētais /pers. B/, viņa aizstāvis – zvērināts advokāts M.Silins, apsūdzētais /pers. A/, viņa aizstāvis – zvērināts advokāts L.Auziņš, cietušo /pers. C/ un /pers. D/ pārstāve – zvērināta advokāte I.Dogādova.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzējis apsūdzētais /pers. A/, apelācijas sūdzībā norādot, ka nepamatoti netika izskatīts jautājums par izlīguma iespējamību starp viņu un cietušajiem. Lūdz tiesu grozīt spriedumu daļā par viņa atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 279.panta otrās daļas un sodīšanu ar naudas sodu, kā arī daļā par kaitējuma atlīdzināšanu cietušajiem. Lūdz apstiprināt izlīgumu starp viņu un cietušo /pers. C/.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzējis apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis apelācijas sūdzībā norādot, ka nepiekrīt spriedumam daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu, piedzīšanu no /pers. A/ solidāri ar /pers. B/ /pers. C/ labā atlīdzību par advokātes veikto darbu. Spriedumā nepareizi konstatēts, ka /pers. A/ veica patvarību – patvaļīgi izdarīja darbības, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, un šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums un tas saistīts ar vardarbību. Faktiski /pers. A/ veica darbības, kas bija saistītas ar /pers. B/ drošības pasākumiem un nodrošināšanu, un /pers. A/ no subjektīvās puses nav bijis ieinteresēts veikt noziedzīgas darbības, kas paredzētas Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā.

Aizstāvis sūdzībā norāda, ka nepareizs ir tiesas secinājums, ka /pers. A/ 2006.gada decembrī vienojās ar /pers. B/ izdarīt patvarību, veicot darbības, neievērojot likumā noteikto kārtību, vēl jo vairāk tiesa pilnīgi nepamatoti secināja, ka starp /pers. B/ un /pers. C/ pastāvēja strīds par kārtību, kādā izmantojamas saskarsmes tiesības ar bērnu, jo starp /pers. B/ un /pers. C/ labprātīgi par to tika parakstīts attiecīgs dokuments-izlīgums, kas apstiprina vecāku brīvu gribu Civillikuma nosacījumu ietvaros.

/pers. B/ un /pers. A/ "iepriekšēja vienošanos" neapstiprinās ne ar vienu krimināllietā esošo pierādījumu.

Tiesa nepareizi secinājusi, ka /pers. A/ vaina ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā, jo par pamatu notiesājušam spriedumam tiesa ņēma tikai cietušās /pers. C/ liecības, viņas mātes /pers. F/ liecības un /pers. D/ liecības. It īpaši, tiesa vispār nenovērtēja apsūdzēto un aizstāvības pozīciju par to, vai /pers. D/ vārdā sniegtās liecības ir pieļaujamas kriminālprocesā, jo tās atspoguļotas krimināllietā ar Latvijas Kriminālprocesa likuma pārkāpumiem- /pers. D/ vārda nostiprinātas

liecības ir izpildītas latviešu valodā, /pers. D/ pārvalda tikai vācu valodu, bet tulkojumu veica izmeklēšanā nenoskaidrota persona - vai /pers.T/vai /pers.U/, turklāt krimināllietā nav "tulka" personas identificējošo datu un nav ,,tulka" paraksta par krimināLatbildību par nepareizo tulkojuma veikšanu.

Nepamatots ir tiesas secinājums, ka /pers. D/ kriminālprocesā agrāk varēja sniegt liecības latviešu valodā un tiesa nepamatoti nolasīja /pers. D/ vārdā nostiprinātas liecības Latvijas kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā, jo tiesai nebija nekāda pamata atzīt, ka ir nodibināti apstākļi, kas izslēdz iespēju /pers. D/ ierasties tiesā (Latvijas Kriminālprocesa 501.panta 3.punkta norādīto pamatojumu nolasīt liecinieka liecības tiesa vispār nav pamatojusi).

Bez tam, tiesa nav ņēmusi vērā, ka /pers. C/ un /pers. F/ liecības ir savstarpēji pretrunīgas.

Tiesa, norādot, ka apsūdzībā norādītie apstākļi nav atspēkoti ar citu liecinieku liecībām, nav devusi vērtējumu citu liecinieku liecībām.

Izraisa arī neizpratni tiesas secinājums, ka ar /pers. F/, /pers. D/, /pers. C/ liecībām pierādītas noziedzīga nodarījuma subjektīvā un objektīvā puse, cēloniskais sakars ar nodarījuma radītajām sekām un kvalificējošie apstākļi, norādot, ka šīs liecības ir "identiskas apsūdzības saturam" (sprieduma 8.lpp. 3.rindkopa).

Tiesas spriedums ir nepareizs izejot no formālas loģikas principiem, jo tiesa ar spriedumu izslēdza faktus (kā nepierādītos):

- /pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu;

- Ar automašīnu, kuru vadīja /pers. A/;

- Nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/;

- /pers. B/, /pers. A/ ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktā tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību (sprieduma 9.1pp.).

Pie kam, tiesa pareizi secināja (un tas netiek apstrīdēts), ka pastāv labvēlīgas ģimeniskās attiecības starp /pers. C/ un viņas tēva /pers. B/ tuvākajiem radiniekiem (sprieduma 6.1pp. 4.rindkopa), ka nevar apgalvot, ka psihoterapijas ārstēšanas nepieciešamību /pers. E/ būtu radījusi viņas aizvešana 2007.gada 3.janvārī (sprieduma 7.1pp. 3.rindkopa), ka arī tiesas sēdē sniegtā psiholoģes /pers.Z/ atzinumu tiesa novērtēja pareizi. Tiesa arī pareizi secināja, ka lietā ne ar kādiem pierādījumiem nav apstiprināts, ka /pers. B/ un /pers. A/ ar savām darbībām būtu apdraudējuši /pers. C/ pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību un dzīves apstākļus (sprieduma 9.1pp.2.rindkopa).

Tiesa nepareizi secināja, ka /pers. A/ radīja būtisku kaitējumu, traucējot Latvijas Civilprocesa likuma 539.panta 1.daļas 1.punkta, 540.panta 1.daļas 1.punkta, 541.panta, 555.pantā, 556.pantā noteikto saskarsmes nolēmuma izpildes kārtību, jo minētās Latvijas Civilprocesa normas reglamentē tiesas sprieduma izpildes dokumentu izsniegšanas kārtību un tiesas izpildītāja rīcību, stājoties pēc tiesas nolēmuma izpildes pret parādnieku.

Krimināllikuma 279.pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma objektīvo pusi veido aktīvas darbības, ja tās izdarītas, apejot normatīvā aktā noteikto kārtību, un ja šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums - kā obligāts objektīvas puses nosacījums ir būtiska materiāla kaitējuma nodarījums. No subjektīvas puses minēto nozieguma nodarījumu raksturo tiešs nodoms.

Pie šādiem apstākļiem tiesa nepareizi spriedumā kvalificēja /pers. A/ darbības, jo ar krimināllietas materiāliem objektīvi nav konstatēts /pers. A/ tiešs nodoms izdarīt patvarību, nav konstatēta iepriekšēja vienošanās ar /pers. B/ izdarīt jebkādas patvaļīgas darbības, kā arī krimināllietā nav konstatēts būtisks

materiālais kaitējums.

Lūdz atcelt 2008.gada 20.novembra Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu Krimināllikuma 279.panta 2.daļā paredzētā noziedzīga nodarījumā un par solidāro piedziņu /pers. C/ labā LVL 1448,60 atlīdzību par zvērinātas advokātes Indras Dogādovas veikto darbu.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu cietušo pārstāve zvērināta advokāte I.Dogādova iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto materiālo un morālo kaitējuma atlīdzību. Norāda, ka spriedumā nav norādīts, kāpēc netiek piedzīta visa advokātam samaksātā summa, bet tikai daļa, kāpēc par materiāliem kaitējumiem netiek atzīti pārējie izdevumi, kuru tiesā pieprasīja cietusī /pers. C/ un pamatoja ar izdevumu dokumentiem.

Tāpat uzskata, ka tiesa nepamatoti lēmusi nenoteikt cietušajiem kompensāciju par viņiem nodarīto morālo aizskārumu, tādējādi pasliktinot cietušo stāvokli un iespējas saņemt likumā noteikto kompensāciju, jo cietušie dzīvo Austrijā, kas būtiski apgrūtina piedalīties civillietā Latvijā, kas rada papildus materiāla rakstura izdevumus un morālu aizskārumu.

Tāpat tiesa nepamatoti spriedumā norādījusi, ka cietušie nav norādījuši morālā kaitējuma dziļumu un apjoma pamatojumu. Piesakot morālā aizskāruma kompensāciju cietušie ir norādījuši gan morālā kaitējuma dziļumu, gan apjomu, gan aizskāruma rezultātā radītās sekas.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par materiālās kompensācijas apmēru un morālā aizskāruma kompensācijas nenoteikšanu cietušajiem, nosakot pieteiktās kompensācijas apmērā, kā cietušie tās uzturēja pirmās instances tiesas procesā.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurors iesniedza apelācijas protestu, norādot, ka, neapstrīdot lietas noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju un piespriesto sodu uzskata, ka spriedums daļā ir nelikumīgs un nepamatots, jo tiesa nepamatoti izmainīja izdarītā noziedzīgā nodarījuma aprakstu un samazināja apsūdzībā inkriminētās faktiskās noziedzīgās darbības, kā arī tiesa atzina par nepierādītu un izslēdza no apsūdzības tajā norādītos faktus un darbības:

1./pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu.

2.Ar automašīnu BMW X5 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/, un, kura bija /pers. A/ lietošanā.

3./pers. A/, saskaņā ar iepriekš sadalītiem pienākumiem, sēžot pie automašīnas stūres, iedarbināja automašīnas dzinēju un kopā ar /pers. B/ palika automašīnā, gaidot, kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši atvedīs /pers. C/.

4.Nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ un /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/.

5.Paņēma /pers. E/ uz rokām un aiznesa uz automašīnu BMW X5 valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā viņus gaidīja /pers. B/ un /pers. A/.

6.Kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši kopā ar /pers. C/ iesēdās augstāk minētajā automašīnā, tad /pers. A/ lēnām sāka braukt uz priekšu, gaidot trešo, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidroto vīrieti.

7.Redzot, ka /pers. C/ iesēdināta automašīnā, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotais vīrietis palaida /pers. D/, aizskrēja līdz automašīnai, kuru vadīja /pers. A/ un ielēca tajā.

8./pers. A/ lēnam sāka braukt uz priekšu, gaidot trešo, pirmstiesas izmeklēšanas laika nenoskaidroto vīrieti.

9./pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

10.Apdraudēja /pers. E/ un /pers. C/ ar likuma aizsargātās intereses un tiesības, proti, apdraudēja /pers. C/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskās attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, liedzot /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus.

11.Izdarīja patvarību, ar ko nodarīja būtisku kaitējumu, kas izpaužas ar to, ka tika ierobežota /pers. C/ pārvietošanās brīvība un /pers. C/ pret viņas gribu, lietojot fizisku spēku tika iesēdināta automašīnā un aizvesta no mātes /pers. C/.

12.Apdraudēja /pers. E/ un /pers. C/ ar likuma aizsargātās intereses un tiesības, proti, apdraudēja /pers. C/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, liedzot /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus, kā arī apdraudēja /pers. E/ Civillikuma 181.pantā garantētās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem.

13.Vienlaikus /pers. B/, /pers. A/ un trīs pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

14./pers. B/, /pers. A/ un trīs pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska trauma, sakarā ar kuru viņai bija jāārstējas pie psihologa.

Uzskata, ka tiesa nepamatoti izslēdza no apsūdzības kā nepierādītus apsūdzībā norādītos faktus "/pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu".

- "nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/".

Uzskata, ka pilnīgi ir pierādīts, ka /pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu un to, ka nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ un /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/.

Tiesa savā spriedumā neuzrādīja, ar kādiem lietas materiāliem ir pierādīts, ka /pers. C/ 2007.gada 3.janvarī vēlējās satikties ar tēvu /pers. B/. Uzskata, ka tas, ka viņa pēc notikušā liecināja, ka viņai patīk pavadīt laiku ar tēvu, nenozīmē, ka viņa 2007.gada 3.janvārī pēc savas vēlēšanās aizbrauca pie tēva. Ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanas laikā netika pierādīts, ka /pers. C/ izteica vēlēšanos satikties ar savu tēvu /pers. B/ un /pers. B/ bija zināma /pers. C/ vēlēšanās satikties ar viņu. Satikšanās ar tēvu nav /pers. C/ pienākums, bet tiesības un viņu nevar piespiest piespiedu kārtā satikties ar tēvu.

Bez tam tiesas izmeklēšanas laikā pierādīts, ka pirms /pers. C/ paņemšanas, ne /pers. B/, ne /pers. A/, ne arī kāds no pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotiem vīriešiem, nenoskaidroja viņas vēlēšanos aiziet uz automašīnu, lai satiktos ar tēvu un aizbrauktu kopā ar /pers. B/ uz viņa dzīvokli. Tiesas izmeklēšanas laikā tika pierādīts, tai skaitā ar pašas /pers. C/ liecībām , ka uzbrukums viņai bija negaidīts, ka viņa ar spēku bija izrauta no mātes rokas un ar spēku, pret viņas gribu, bija aiznesta uz automašīnu.

Ņemot vērā /pers. C/ vecumu un izveidojušos situāciju, viņai nebija nekādas iespējas izkāpt no automašīnas, jo pēc viņas iesēdināšanas automašīnā, automašīna uzreiz aizbrauca. Tikai braucot automašīnā, /pers. C/ pamanīja, ka tur atrodas arī viņas tēvs, /pers. B/. Tāpēc /pers. E/ tikai atrodoties automašīnā uzzināja, ka tēvs vēlas satikties ar viņu un paņemt pie sevis.

Tiesas izmeklēšanas laikā ar cietušās /pers. C/, cietušā /pers. D/, cietušās /pers. C/, liecinieces /pers. F/ liecībām ir pierādīts, ka 2007.gada 3.janvārī /pers. B/ vispār neizkāpa no automašīnas un nekādas pārrunas ne ar bijušo sievu /pers. C/, ne ar meitu /pers. C/ neveda. Bez tam tiesas izmeklēšanas laikā bija pierādīts, ka 2007.gada 3.janvārī,uzbrukuma brīdī /pers. C/ nebija zināms, ka viņai būs satikšanās ar tēvu.

Uzskata, ka piekrišanu no /pers. C/ bija jāsaņem pirms tikšanās, nevis pēc notikušā uzbrukuma. Nav nekāda pamata uzskatīt, ka uzbrukuma brīdī /pers. C/ saprata, ka viņu vedīsi tieši pie tēva un visa viņas reakcija uzbrukuma brīdī liecināja par to, ka viņa nobijās un uzbrukumu uzskatīja par apdraudējumu sev.

Uzskata, ka tiesa nepamatoti izslēdza no apsūdzības kā nepierādītus apsūdzībā norādītos faktus – "ar automašīnu, kuru vadīja /pers. A/".

Uzskata, ka ir pilnīgi pierādīts, ka /pers. B/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši atbrauca ar automašīnu, kuru vadīja /pers. A/, ka /pers. A/, saskaņā ar iepriekš sadalītiem pienākumiem, sēžot pie automašīnas stūres, iedarbināja automašīnas dzinēju un kopā ar /pers. B/ palika automašīnā, gaidot, kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši atvedīs /pers. C/, ka /pers. A/ lēnām sāka braukt uz priekšu, gaidot trešo, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidroto vīrieti.

Tas ir pierādīts ar paša /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2008.gada 5.martā sniegtajām liecībām. Tiesas izmeklēšanas laikā, pēc /pers. A/ liecību nolasīšanas, viņš paziņoja, ka neatceras notikušo, bet nepaziņoja, ka neatzīst savas 2008.gada 5.marta liecības. 2008.gada 5.marta liecībās, /pers. A/ liecināja, ka tieši viņš 2007.gada 3.janvārī bija pie automašīnas BMW X5 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stūres un ka viņš nekāpa ārā no automašīnas. Tiesa savā spriedumā neuzrādīja, kāpēc viņa netic šīm apsūdzētā /pers. A/ liecībām.

Ņemot vēra to, ka apsūdzētais /pers. A/ 2007.gada 3.janvārī bija pie automašīnas stūres, tikai viņš varēja arī iedarbināt automašīnas dzinēju, kad /pers. C/, /pers. C/ un /pers. D/ izgāja no mājas /adrese A/ kāpņu telpas, Rīgā, tieši viņš arī sāka lēnām braukt uz priekšu, lai viens no uzbrukuma dalībniekiem varētu panākt /pers. A/ automašīnu un iesēsties tajā. Šīs darbības arī liecināja par to, ka noziedzīga nodarījuma dalībnieki saskaņoja savas darbības. To, ka /pers. A/ 2007.gada 3.janvārī lietoja automašīnu, apstiprina arī pārējās viņa darbības, tai skaitā arī tas, ka viņš pēc notikušā izmantoja automašīnu un atstāja viņu stāvvietā, kad viņam kļuva zināms, ka viņu meklē policija.

Uzskata, ka tiesas izmeklēšanas laikā tika apgāzta apsūdzētā /pers. B/ versija par to, ka 2007.gada 3.janvārī pie automašīnas stūres atradās viņa, /pers. B/, paziņa, bet /pers. A/ sēdēja blakus un pildīja apsarga pienākumus.

Ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanas laikā /pers. B/ nepaziņoja šīs personas datus, kura pēc viņa apgalvojumiem vadīja automašīnu BMW X5 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, neskatoties uz to, ka dotā persona it kā varēja apstiprināt viņa un /pers. A/ alibi.

Uzskata, ka tiesa nepamatoti izslēdza no apsūdzības kā nepierādītus apsūdzībā norādītos faktus, ka "/pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību."

Uzskata, ka pilnīgi pierādīts, ka /pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām veica fizisku un emocionālu vardarbību pret mazgadīgo /pers. C/. Fiziska vardarbība bija veikta ne tikai pret pašu mazgadīgo /pers. C/, kad viņa ar spēku bija izrauta no mātes rokām un aiznesta uz automašīnu, bet arī pret viņas māti /pers. C/. Tieši /pers. E/ klātbūtnē bija fiziski ietekmēta viņas māte. Bērnam tika radīts piemērs tam, ka saskarsmes problēmas varētu risināt, izmantojot fizisku spēku, nerēķinoties ar citas personas gribu. Pie tādiem apstākļiem bērnam var izveidoties uzskats, ka jebkuru problēmu var risināt lietojot vardarbību, un, ka taisnība ir tikai tam, kurš ir stiprāks.

Prettiesiski aizvedot /pers. C/ no mātes /pers. C/, /pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidroti vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. C/ tiesības Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, kā arī apdraudēja /pers. E/ Civillikuma 181.pantā garantētās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem. /pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši, prettiesiski aizvedot /pers. C/, ilgstoši liedza tiesības /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus un Šis

tiesību pārkāpums radīja ievērojamu apdraudējumu /pers. C/ un /pers. C/ ar likumu aizsargātajām interesēm un tiesībām, kā arī ar noziedzīgu nodarījumu tika pārkāptas /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantā noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Nav šaubu par to, ka dzīves apstākļi, kuros mazgadīgs bērns ir liecinieks tam, ka pret viņu un viņam tuviem cilvēkiem tika veikta emocionāla un fiziska vardarbība, ka viņš ar spēku tika izolēts no mātes, un. ka viņam liegta iespēja sazināties ar māti, nevar uzskatīt par labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa fizisko un intelektuālo attīstību.

Uzskata, ka tiesa nepamatoti izslēdza no apsūdzības kā nepierādītus apsūdzībā norādītos faktus, ka "/pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska traumu, sakarā ar kuru viņai bija jāārstējas pie psihologa".

Uzskata, ka ir pilnīgi pierādīts, fakts, /pers. B/, /pers. A/ un trīs pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska traumu, sakarā ar kuru viņai bija jāārstējas pie psihologa.

Uzskata par nepamatotiem tiesas argumentus, ka ar /pers. G/ liecībām ir pierādīts, ka /pers. C/ ar satikšanos ar tēvu /pers. B/ netika nodarīta psiholoģiska trauma, kā ar meitenes aizvešana uz tēva automašīnu radīja viņai psiholoģisku traumu. No /pers. B/ un /pers. A/ izvirzītajām apsūdzībām izriet, ka psiholoģiskā trauma /pers. C/ nodarīta nevis ar satikšanos ar tēvu, bet tieši ar to, ka /pers. C/ pret viņas gribu, lietojot fizisku vardarbību bija izrauta no mātes rokām un pret /pers. C/ gribu bija aiznesta uz viņai nezināmu automašīnu.

Uzskata, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas izmeklēšanas laikā ir pierādīts, ka noziedzīgais nodarījums atstāja negatīvu iespaidu uz mazgadīgās /pers. C/ psihi.

Psiholoģiska trauma saistīta ar bērna pārdzīvojumiem brīdī, kad vairāki agrāk viņai nepazīstami vīrieši pēkšņi uzbruka viņai un viņas mātei, ka viņa ar spēku tika izrauta no mātes rokām un ka viņa redzēja, ka pret māti tika veikta vardarbība, ka viņa tika nesta uz viņai nezināmu automašīnu un viņai nebija zināms, kas atrodas automašīnā un ko nezināmais vīrietis grib darīt ar viņu. Sakarā ar to viņai bija negatīvi pārdzīvojumi un bailes. Tiesas izmeklēšanā netika iegūti pierādījumi tam, ka /pers. C/ nenoskaidroto personu darbības uzskatīja par joku.

No psihologa /pers.Z/ 2008.gada 20.oktobra atzinuma izriet, ka /pers. C/ nepiemīt tādas individuāli psiholoģiskas īpatnības, kas varētu traucēt viņai adekvāti uztvert nozīmīgus apstākļus un adekvāti par tiem liecināt. /pers. C/ nepiemīt tādas individuāli psiholoģiskas īpatnības, kas var būtiski ietekmēt viņas uzvedību, tai skaitā tādas, kas var ietekmēt viņas spējas atbildēt patiesi.

Tiesa uzskatot, ka /pers. C/ nav nodarīta psiholoģiska trauma, neņēma vērā cietušās /pers. C/ vecumu un to, kādas sekas uz mazgadīgā bērna psihi varētu atstāt tāda emocionāla un fiziska vardarbība.

To, ka /pers. C/ atceras notikušo un pret viņu lietoto vardarbību apliecina ne tikai viņas sniegtās liecības, bet arī psihologu atzinumi, tai skaitā arī /pers. C/ veselības stāvokļa psiholoģiskā diagnostika no 2007.gada 16.augusta, psihiatrijas eksperta atzinums par /pers. C/ veselības stāvokli no 2008.gada 28.janvārī, 2008.gada 17.aprīļa eksperta atzinums, kuru sniedza zvērināta un tiesu sertificēta eksperte /pers.M/.

Bez tam, no psihologu atzinumiem redzams, ka bija negatīva ietekme uz /pers. C/ psihi sakarā ar viņas nolaupīšanu, bet uz pārbaudes brīdi tā pārgāja.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2008.gada 20.novembra spriedumu daļā un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, iekļaujot tajā apsūdzībā nepamatoti izmainītā noziedzīgā nodarījuma aprakstu un samazinātās apsūdzības inkriminēto faktisko noziedzīgo darbību apjomu:

- /pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu;

- Ar automašīnu BMW X5 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/, un, kura bija /pers. A/ lietošanā;

- /pers. A/, saskaņā ar iepriekš sadalītiem pienākumiem, sēžot pie automašīnas stūres, iedarbināja automašīnas dzinēju un kopā ar /pers. B/ palika automašīnā, gaidot, kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši atvedīs /pers. C/;

- Nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ un /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/;

- Paņēma /pers. E/ uz rokām un aiznesa uz automašīnu BMW X5 valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā viņus gaidīja /pers. B/ un /pers. A/;

- Kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši kopā ar /pers. C/ iesēdās augstāk minētajā automašīnā, tad /pers. A/ lēnām saka braukt uz priekšu, gaidot trešo, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidroto vīrieti;

- Redzot, ka /pers. C/ iesēdināta automašīnā, pirmstiesas izmeklēšanas laika nenoskaidrotais vīrietis palaida /pers. D/, aizskrēja līdz automašīnai, kuru vadīja /pers. A/ un ielēca tajā;

- /pers. A/ lēnām sāka braukt uz priekšu, gaidot trešo, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidroto vīrieti;

- /pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību;

- Apdraudēja /pers. E/ un /pers. C/ ar likuma aizsargātās intereses un tiesības, proti, apdraudēja /pers. C/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskās attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, liedzot /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus;

- /pers. B/, /pers. A/ un trīs pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska trauma, sakarā ar kuru viņai bija jāārstējas pie psihologa;

- Izdarīja patvarību, ar ko nodarīja būtisku kaitējumu, kas izpaužas ar to, ka tika ierobežota /pers. C/ pārvietošanās brīvība un /pers. C/ pret viņas gribu, lietojot fizisku spēku tika iesēdināta automašīnā un aizvesta no mātes /pers. C/;

- Apdraudēja /pers. E/ un /pers. C/ ar likuma aizsargātās intereses un tiesības, proti, apdraudēja /pers. C/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, liedzot /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus, kā arī apdraudēja /pers. E/ Civillikuma 181.pantā garantētās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem;

- Vienlaikus /pers. B/, /pers. A/ un trīs pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, iekļaujot sprieduma aprakstošajā daļā augstāk minētos faktus un darbības.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. B/ un viņa aizstāvis zvērināts advokāts M.Silins iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesa nonāca pie nepareiziem secinājumiem par apsūdzēto vainīgumu. Tai pašā laikā tiesa izdarīja pareizu un pamatotu secinājumu virkni pēc lietas būtības un šie secinājumi netiek pārsūdzēti. Norāda, ka spriedumu pārsūdz daļā, kas attiecas uz dažu pierādījumu

vērtējumu, to attiecināmību un pieļaujamību, secinājumiem par apsūdzēto vainīgumu.

/pers. B/ tiek apsūdzēts nozieguma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā. Tādā veidā tam, lai pierādītu viņa vainīgumu, apsūdzībai bija nepieciešams pierādīt tikai 5 obligātās šī nozieguma sastāva pazīmes. Bez šo 5 pazīmju pierādīšanas nedrīkst uzskatīt, ka ir pierādīta nozieguma, kas tiek inkriminēts /pers. B/, sastāva objektīvā puse.

Saskaņā ar tiesas spriedumu apsūdzība sastāv tajā, ka /pers. B/ un /pers. A/ veica patvarību - patvaļīgi izdarīja darbības, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, šo darbību tiesiskumu apstrīd cita persona, šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums un tās saistītas ar vardarbību.

Tiesa uzskatīja, ka /pers. B/ un /pers. A/ vaina darbību veikšanā patvaļīgi, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ja šo darbību tiesiskumu apstrīd cita persona, šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums un tās saistītas ar vardarbību, - vaina patvarības veikšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Saskaņā ar 2008.gada 1.februāri iesniegto apsūdzību, /pers. B/ rīkojās, pārkāpjot Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas 1.punktu, 540.panta pirmās daļas 1.punktu, 541., 555., 556.pantus.

Attiecībā uz Civilprocesa likuma 539. un 540.pantu tiesa faktiski neņēma vērā to apstākli, ka ar Rīgas apgabaltiesas lēmumu no 2006.gada 10.maija bija apstiprināts mierizlīgums starp apsūdzēto un cietušo. Šis mierizlīgums pieņem lēmuma brīvprātīgu izpildi.

Neatbilst patiesībai arī apgalvojums par to, ka /pers. B/ uzsāka savas darbības, nesagaidot izpildrakstu. Izpildraksts tika viņam izdots 2007.g. 06.08.

No dokumentiem, kas piešķirti /pers. B/ un atrodas krimināllietā, redzams, ka ilga laika posma gaitā cietusī ļaunprātīgi izvairījās no tiesas apstiprinātā mierizlīguma izpildes. Sakarā ar to /pers. B/ bija spiests vērsties dažādās valsts institūcijās. Tomēr rezultāta šīs vēršanās nedeva un ilga laika posma gaitā viņš nevarēja redzēties ar savu bērnu. Neskatoties uz to, saskaņā ar tiesas lēmumu viņam uz to bija pilnas tiesības.

Šajā ziņā cietušās darbības bija rupjš Civillikuma 181.panta, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta, starptautisku un Latvijas tiesību aktu, kas vērsti uz bērnu aizsardzību un nodrošina vecāku tiesības, pārkāpums.

Viņa izdomāja dažādus šķēršļus tā izpildei, atrunājoties ar it kā meitas nevēlēšanos. Izmantojot arī to apstākli, ka pārvācās dzīvot uz Austriju, ar ko apgrūtināja un izdarīja praktiski neiespējamu mierizlīguma un tiesas lēmuma izpildi. Bet pat tad, kad /pers. B/ ieradās Austrijā 2007.gada 3.jūlijā, tiesas lēmums un mierizlīguma nosacījumi netika pildīti. Viņš varēja satikties un pabūt kopā ar meitu tikai 4 stundas.

Jāatzīmē, ka tiesas apstiprināta mierizlīguma piespiedu izpilde vispār nav reglamentēta Civilprocesa likumā. Turklāt nav zināms, kādā veidā tiesas izpildītājs ir spējīgs piespiedu kārtā nodrošināt tēva tikšanos ar bērnu, tajā gadījumā, ja māte neizpilda tiesas lēmumu.

Kā vainīguma pierādījumus tiesa izmantoja pirmkārt liecinieku un cietušo liecības.

Tā, analizējot /pers. C/, /pers. D/ un /pers. F/ liecības, tiesa norādīja uz to, ka apsūdzēto /pers. B/ un /pers. A/ liecības ir pretrunā ar cietušo /pers. D/, /pers. C/, /pers. C/, liecinieces /pers. F/ liecībām, ekspertīzes atzinumu par /pers. C/ nodarītajiem viegliem miesas bojājumiem un citiem pierādījumiem lietā, kas sakrīt ar apsūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Tiesa novērtēja liecinieku un cietušo liecības ne gluži pareizi.

Tiesa norādīja uz to, ka nav konstatēts, ka minētajiem cietušajiem un lieciniecei /pers. F/ būtu iemesls sacīt nepatiesību un nepamatoti apvainot apsūdzētos. Līdz ar to minētas pretrunas vērtējamas kā apsūdzēto centieni izvairīties no atbildības un tās vērtējamas tikai saistībā ar pārējiem lietas materiāliem. Bez tam apsūdzībā norādītie apstākļi nav atspēkoti arī ar citu liecinieku /pers. H/, /pers. G/ liecībām, toties ar tām apstiprināts fakts, ka pirms /pers. B/ patvarīgo darbību veikšanas un to laikā nebija panākta tieša savstarpēja vienošanās starp abiem /pers. C/ vacākiem par tēva - bērna saskarsmes nolēmuma faktisko izpildi.

Uzskata, ka, neskatoties uz veselu virkni pareizu secinājumu un vērtējumu, tiesa tomēr kļūdaini novērtēja dažus pierādījumus un lietas apstākļus, kas noveda pie nepareiziem tiesas secinājumiem kopumā un par /pers. B/ un /pers. A/ atzīšanu par vainīgiem.

Neatbilst patiesībai tiesas secinājums par to, ka konstatēts, ka cietušajiem un lieciniecei /pers. F/ nebūtu iemesls sacīt nepatiesību un nepamatoti apvainot apsūdzētos.

Nav noslēpums, ka starp bijušajiem laulātajiem izveidojās ļoti sliktas attiecības. Tik sliktas, ka viņi pat nevar kontaktēties savā starpā.

Pie šādiem apstākļiem nevar neņemt vērā to, ka /pers. D/ ir /pers. C/ piedzīvotājs, bet lieciniece /pers. F/ - viņas māte. Attiecīgi šīs personas, tuvas /pers. C/, nevar nepiekrist viņas attieksmei pret /pers. B/. Ar to tiek paskaidrota viņu liecību ievirze uz nepamatotu apsūdzēto apsūdzēšanu.

Uzskata, ka /pers. D/ liecības ir saņemtas ar likuma pārkāpumu un tiesas sēdē nolasītais viņa nopratināšanas protokols ir sastādīts ar rupjiem Kriminālprocesa likuma pārkāpumiem.

Konkrētāk, pārkāptas Latvijas Kriminālprocesa likuma 325.panta pirmās daļas prasības, 326.panta pirmās daļas 4.punkta, 327.panta daļas, 11.panta otrās daļas, 114.panta otrās un trešās daļas prasības.

Kā redzams no /pers. D/ nopratināšanas protokola, tas ir sastādīts ar rupjiem norādīto Kriminālprocesa likuma normu pārkāpumiem.

Tā, protokolā nav norādīts tulkotāja vārds, uzvārds, personas kods.

Protokolā ir daudz labojumu, kuri nekādi nav iepriekš norunāti un nav izlaboti.

Attiecīgi, nav ievērotas arī Kriminālprocesa likuma 11. un 114.panta prasības, tā kā nav zināma persona, kurai izskaidrotas tiesības.

Tā kā tulkotājs nav policijas iestādes darbinieks, nav nekādu datu par to, vai tiešām šai personai bija atbilstoša kvalifikācija tulkojuma veikšanai.

Ņemot vērā to, ka pārkāpumi, pieļauti /pers. D/ nopratināšanas laikā, ir būtiski un to ir daudz, šīs liecības nevar tikt izmantotas kā pierādījumi lietā.

Izejot no izklāstītā, /pers. D/ liecības bija jāizslēdz no lietas pierādījumu skaita.

Spriedumā /pers. F/ liecības izklāstītas shematiski.

Spriežot pēc viņas apgalvojumiem, cietušajai iesita pa plecu, turklāt vairākkārt. /pers. F/ konkretizēja, ka sitieni bija nodarīti pa kreiso cietušās plecu. Vairākkārt, atbildot kā uz prokurora, tā arī uz advokāta jautājumu /pers. F/ apgalvoja, ka visu notiekošo viņa redzēja, nokāpjot divus pakāpienus zemāk no kāpņu telpas, kurā atrodas viņas dzīvoklis.

Aizstāvība, šauboties par /pers. F/ liecībām, aizbrauca uz notikuma vietu un personīgi advokāts pārliecinājās par to, ka no /pers. F/ norādītās vietas neko novērot nevar, tā kā skata punkts atrodas gar

loga augšējo malu, turklāt traucē sienas izvirzījums un kāpņu telpas nojume.

Miesas bojājumi cietušajai ir konstatēti nevis uz kreisās, bet uz labās rokas un vispār izraisa šaubas, ka tos varēja saņemt viņas raksturotajos apstākļos.

Pretrunas tajā daļā, vai uzbrucējiem bija cepurītes vai nebija.

No /pers. B/ liecībām izriet, ka /pers. F/ daudzu gadu garumā ievietots kardiostimulators. Tāpēc izraisa šaubas viņas liecības par to, ka viņa varēja ātri pārvietoties un skriešus pieskrēja pie mašīnas. Turklāt viņa apgalvo, ka redzēja vadītāju. Tomēr /pers. A/ vadītāju neidentificēja. Bet, ja ticēt apsūdzībai, tad pie stūres vajadzēja atrasties tieši viņam.

Diemžēl tiesa noraidīja lūgumu par izmeklēšanas eksperimenta veikšanu. Tomēr pieļauj, ka ir visi pamatojumi uzskatīt, ka /pers. F/ dod apzināti nepatiesas liecības un neko viņa neredzēja un nevarēja redzēt.

Šīs /pers. F/ liecības neapšaubāmi ir nepatiesas. /pers. F/ liecības detaļās nesakrīt ar /pers. C/ liecībām un šīs pretrunas tiesas izmeklēšanas gaitā nebija novērstas.

Ņemot vērā izklāstīto, /pers. F/ liecībām jābūt izslēgtām no pierādījumu skaita. To pārbaudei ir jāveic izmeklēšanas eksperiments un jānoskaidro, vai viņa varēja redzēt no viņas norādītās vietas raksturotos notikumus.

Viens no apsūdzības punktiem ir apsūdzība vardarbības izmantošanā patvaļības veikšanas gaitā. Pēc apsūdzības versijas šo vardarbību attiecībā uz cietušo veica viena no izmeklēšanas nenoteiktajām personām.

Vispirms, ja jau šīs personas nav noteiktas izmeklēšanā, tad neko nevar pateikt par šo personu darbību motīviem. Nekādi nevar izteikties par to, vai /pers. B/ un /pers. A/ varēja zināt, pieļaut un pat uzstāt uz vardarbības pielietošanu no šo personu puses, ja viņas eksistētu. Tādā veidā nav iespējams noteikt viņu subjektīvo sakaru ar šo vardarbību, ja uzskatīt, ka tā bija. No tā izriet, ka nav iespējams runāt par patvaļības vardarbības pielietošanas daļā subjektīvās puses pierādāmību.

Tomēr lielas šaubas izraisa ne tikai šis apstāklis, bet arī pats vardarbības un apstākļu, pie kuriem tā it kā esot bijusi pielietota, fakts.

Notikuma dalībnieku un aculiecinieku liecības ir ārkārtīgi pretrunīgas. Tišenko dod liecības, ka faktiski viņš neredzēja nekādas vardarbības. Viņš bija ļoti emocionāli satraukts par tikšanos ar meitu, un, ko var saprast, neko sev apkārt nemanīja. Viņu var saprast. Pēdējo reizi pirms tam viņam bija iespēja satikties ar meitu vairāk ka pusgadu pirms tam.

Neko par to nesaka arī /pers. C/.

/pers. A/ agrāk pieļāva, ka atbildot uz neprovocētam vardarbīgām darbībām, varēja kādu atgrūst, bet vardarbību nepielietoja. Tikai aizstāvēja /pers. B/ no uzbrukuma.

Liecības par it kā notikušo vardarbību aktīvi dod cietusī, viņas draugs un viņas māte. Tomēr šo liecību analīze liecina par viņu melīgumu. Daļēji var izdarīt secinājumu par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu.

Tiesas sēdē cietusī detalizētāk nekā pirmstiesas izmeklēšanā, atbildēja uz aizstāvības jautājumiem par to, kādos apstākļos bija pielietota vardarbība attiecībā pret viņu.

Cietusī raksturo uzbrucējus kā cilvēkus melnā formā un melnās cepurītēs.

Uz advokāta jautājumu par to, kur viņai iesita, viņa atbildēt nevarēja.

Pie šādiem apstākļiem un ņemot vēra nenovērstas pretrunas aculiecinieku liecībās un /pers. C/ neslēptā ieinteresētībā lietas iznākumā, uzskatāms, ka nav iespējams noteikt, kad un pie kādiem apstākļiem viņa saņēma viņai konstatētos miesas bojājumus.

Uzskata, ka nepareizi ir novērtēti /pers. H/, /pers.B/un /pers. C/ dēla, liecības.

Par vienīgo komunikācijas līdzekli starp bijušajiem laulātajiem palika viņu kopīgais dēls /pers. H/. Uz 2006.gada beigu - 2007.gada sākuma brīdi viņš bija jau pieaudzis pilngadīgs cilvēks. Tieši viņš uzņēmās misiju veicināt jautājuma par /pers. B/ tikšanos ar meitu /pers. E/ miera izšķiršanu. Kā viņš paskaidroja tiesā, viņš sarunāja ar māti un saskaņoja tikšanās laiku un vietu.

Nav pamatojuma neticēt /pers. H/. Viņš ir tuvs cilvēks abām konflikta pusēm. Viņš ir ieinteresēts tā miera izšķiršanā. Viņš deva savas liecības brīvprātīgi, apzinoties, ka nes krimināatbildību par apzināti nepatiesām liecībām. Un viņš nepārprotami paskaidroja tiesai, ka tam, lai izvairītos no skandāla ar tiesas izpildītāja un policijas dalību, viņa māte piekrita nodot /pers. C/ tam, lai viņi pavadītu kopā dažas dienas. Laiks bija saskaņots tādā veidā, lai tas pilnībā atbilstu tiesas lēmuma prasībām (otrā brīvlaika puse).

Arī pati cietusī uz advokāta jautājumu deva liecības par to, ka ar dēlu viņai ir ļoti labas attiecības. Grūti iedomāties, ka tādā situācijā dēls varētu apmelot māti.

Turklāt no lietas nekādi nav redzams un nav paskaidrots, kādā veidā /pers. B/ varēja zināt par cietušās kopā ar meitu parādīšanas laiku un vietu, ja neeksistēja iepriekšējas vienošanās, par kuru dod liecības /pers. H/.

Tādā veidā ir acīmredzami, ka 2007.gada 3.janvārī /pers. B/ ieradās mājā Kurzemes prospektā Nr.24, cerot uz to, ka viņš varēs satikties ar meitu un ka šī iespēja viņam būs bez ierastā skandāla un apvainojumiem.

No tā izriet, ka šajā situācijā /pers. B/ arī nevajadzēja izmantot tiesas izpildītāja palīdzību, tā kā pamatoti pieņēma, ka viņam būs iespēja realizēt savas tiesības labprātīgi.

Neskatoties uz to, tiesa izdara secinājumu par to, ka no /pers. H/ sniegtajām liecībām var secināt, ka starp /pers. C/ un /pers. B/ komunikācija notika nepilnīgi, pastarpināti caur citu personu - dēlu, un līdz ar to nepietiekami, lai panāktu tiesas lēmumā noteikto savstarpēju vienošanos un lēmuma tiesisku izpildi saskarsmes realizēšanai tēvam ar bērnu.

Šāds secinājums nav pamatots uz lietas materiāliem.

Kāda iemesla dēļ šāda noruna caur trešo personu - dēlu - nav pietiekama vienošanās panākšanai tiesas spriedumā nekādi nav paskaidrots.

Taisnīgi un pamatoti uz lietas materiāliem ir tiesas secinājumi par to, ka pēc apsūdzības, kā nepierādīti, izslēdzami tajā norādītie fakti, ka:

- /pers. B/ paņēma /pers. C/ uz satikšanos pret /pers. C/ gribu;

- ar automašīnu, kuru vadīja /pers. A/, nenoskaidrotie vīrieši izlēca no automašīnas, lai pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/;

- /pers. B/, /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši ar savām darbībām apdraudēja nepilngadīgās /pers.E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantā noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību;

- /pers. A/ un pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska trauma, kuras dēļ viņai bija jāārstējas pie psihologa.

Šī iemesla dēļ šajā daļā tiesas spriedums netiek pārsūdzēts.

Tāpat taisnīgi un pamatoti uz lietas materiāliem ir tiesas secinājumi par to, ka /pers. B/ darbības bija /pers. C/ pretlikumīgo darbību izsauktas.

Tiesa atzina par pierādītu, ka /pers. B/ Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmuma izpildē ir rīkojies patvarīgi, - neievērojot tajā noteikto, ka „/pers. B/ drīkst tikties ar meitu reizi nedēļā bērna dzīvesvietā, vai paņemot meitu viņas dzīvesvietā sestdienā pl.13.00 un atdodot /pers. C/ sestdienā pl.20.00 un paņemot meitu viņas dzīvesvietā svētdienā pl.9.00 un atdodot /pers. C/ svētdienā pl.17.00. /pers. B/ drīkst ņemt /pers. C/ pie sevis skolas brīvlaikā to otrajā pusē, bet ne vairāk kā pusi no brīvlaika. /pers. B/ un /pers. C/ drīkst savstarpēji vienojoties mainīt vai noteikt citu /pers. B/ saskarsmes tiesību izmantošanas laiku. Lietā nav pierādīts, ka mainot satikšanās laiku vai nosakot saskarsmi brīvlaikā starp vecākiem būtu ievērots vecāku savstarpējas vienošanās princips, kas noteikts lēmumā. Savstarpēju vecāku vienošanos nav iespējams realizēt piespiedu kārtā, jo tas ir pretrunā ar vienošanās brīvprātīgumu. Līdz ar to /pers. B/ izmantojot saskarsmes tiesības ar bērnu, kā tas paredzēts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumā primāri bija jāievēro labprātīgas vienošanās princips ar /pers. C/ un tās neiespējamības gadījumā, jārisina tēva-bērna tikšanās jautājums ar zvērināta tiesu izpildītāja palīdzību, kas netika realizēts tādā veidā un kārtībā kā to paredz Civilprocesa likums.

/pers. B/ un /pers. A/ veiktā Krimināllikuma 279.panta otrā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir pārvaldības kārtības tiesiskās attiecības, kas noteiktas tiesas nolēmuma izpildē Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas 1.punktā, 540.panta pirmās daļas 1.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā. /pers. B/ veiktās darbības tiesiskums ir pretrunā ar tiesas lēmuma noteikto saskarsmes kārtību vecākam ar bērnu un to apstrīd otrs vecāks - bērna māte /pers. C/. /pers. B/ noziedzīgā nodarījumu organizējis veikšanai personu grupā, kas darba attiecībās bijušas no viņa atkarīgas realizējot viņa apsardzības funkciju. Šo apsardzību viņam nebija tiesību organizēt tiesas nolēmuma patvarīgai piespiedu izpildei, /pers. B/ un /pers. A/ veiktā patvarība radījusi būtisku kaitējumu - traucējusi Civilprocesa likumā 539.panta pirmās daļas 1.punktā, 540.panta pirmās daļas 1.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā noteikto saskarsmes nolēmuma izpildes kārtību un Civillikuma 181.pantā noteikto bērnu - vecāku saskarsmes tiesību realizāciju: bērna tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem, - patvarīgi pārtraucot kontaktu starp bērnu /pers. C/ un bērna māti /pers. C/, tādējādi radot būtisku kaitējumu - ar LR Satversmes 110.panta aizsargāto ģimenes, vecāku un bērnu tiesību realizācijas aizskārumu un Bērnu tiesību aizsardzības likumā noteikto konstitucionālo tiesību pārkāpumu - bērna tiesības uz personas neaizskaramību un brīvību, tajās skaitā realizējot Civillikuma 181.pantā noteiktās bērna tiesības.

Nepārliecinošs ir apgalvojums par to, ka patvarība veikta grupā. Izmeklēšanas gaitā pastāvīgi mainījās tā saucamās grupas dalībnieku skaits, kura pieņēma dalību 3.janvāra notikumos. Sākumā tie bija divi cilvēki, pēc tam trīs, pēc tam dalībnieku skaits pieauga. Par automašīnas vadītāju pēkšņi kļuva /pers. A/, bet par līdzizpildītājiem - jau trīs nenoteikti vīrieši. Ņemot vērā to, ka pēc apsūdzības versijas pie stūres sēdēja /pers. A/, bet automašīnā tāpat atradās /pers. B/, tad tajā brīdī, kad mašīnā iekāpa /pers. C/, tur kopumā vajadzēja atrasties /pers. A/, trim nenoteiktajiem, /pers. B/ un pašai /pers.E/, t.i., kopā 6 cilvēkiem. Par tādu dalībnieku skaitu nedod liecības ne /pers. C/, ne kāds cits.

Nepareizu secinājumu tiesa izdarīja, atzīstot /pers. B/ darbības par būtiskus zaudējumus nodarījušām.

Saskaņā ar LR Likuma Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību 23.panta prasībām (1) Atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ar kuru radīts būtisks kaitējums, iestājas, ja noziedzīgā nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams mantiskais zaudējums, bet arī apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības vai ja šāds apdraudējums ir ievērojams. (2) Par ievērojamu mantisko zaudējumu atzīstams mantiskais zaudējums, kas nodarījuma izdarīšanas brīdī pārsniedz piecu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu.

Tiesu praksē sen atzīts, ka mantiska zaudējuma apmērs, kā viena no būtiska kaitējuma obligātām pazīmēm, ir obligāta Krimināllikuma 279.panta paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme, kas

spriedumā bija jākonstatē, pamatojot uz pārbaudītiem un izvērtētiem pierādījumiem (Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 1.septembra lēmums Lietā SKK - 351/2008; Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 20.oktobra lēmums lietā SKK - 620/2006; Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2001.gada 20.novembra lēmums Lietā SKK - 359/2001).

Tai pašā laikā, Senāta lēmumos ir arī norādījums uz to, ka atbilstoši likuma "Par Krimināllikumā spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta pirmajai daļai atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ar kuru radīts būtisks kaitējums, iestājas, ja noziedzīga nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams mantisks zaudējums, bet arī apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības vai ja šāds apdraudējums ir ievērojams. Ievērojama apdraudējuma kritēriji ne šajā likumā, ne Krimināllikumā nav definēti. Tie jāvērtē tiesai, kas izskata lietu pēc būtības.

Ja ir ievērojami apdraudēti Latvijas Republikas Satversmes noteiktās cietušās tiesības katrā ziņā atzīstams par personas tiesību un interešu ievērojamu apdraudējumu likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta izpratnē.

Kā redzams no /pers. B/ uzstādītās apsūdzības, viņš netiek apsūdzēts tajā, ka viņš pārkāpa jebkādas Satversmes garantētās cietušo tiesības un intereses. Tādā veidā, traktējot /pers. B/ darbības kā Satversmes garantētās pamattiesības pārkāpjošas, tiesa acīmredzami iziet no viņam izvirzītas apsūdzības robežām. Apsūdzība neatzina /pers. B/ darbības par cietušo konstitucionālo tiesību pārkāpjošām.

Jebkurā gadījumā, /pers. B/ nepārkāpa bērna tiesības uz personības neaizskaramību un brīvību. Viņa darbības attiecībā uz savu meitu acīmredzami nepārkāpa pilnvaru robežas, piešķirtu viņam viņa vecāku varas robežās kā dabiskam savas meitas aizgādnim.

Dotajā gadījumā nebija pārkāptas /pers. C/ tiesības arī Satversmes 110.panta izpratnē. Tiesa atzīst, ka /pers. C/ darbības bija pretlikumīgas. Ar savām pretlikumīgajām darbībām viņa ne tikai provocēja /pers. B/ darbības. Viņa tāpat neizpildīja tiesas lēmumu un pārkāpa savas meitas tiesības, paredzētas Civillikuma 181.pantā.

Turklāt dotajā gadījumā tiesas pozīcija ir neloģiska arī tajā ziņā, ka būtisks pārkāpums ir attiecināms tikai uz bērnu, t.i, /pers. C/. Pārējie cietušie tādā gadījumā nevar tikt nosaukti par cietušajiem un attiecībā uz jebkurām darbībām attiecībā uz šīm personām /pers. B/ jābūt attaisnotam. Tomēr tiesa neattaisnoja /pers. B/ darbībās attiecībā uz /pers. C/ un /pers. D/.

Izejot no tā seko, ka /pers. B/ nodarījumā nav objektīva nozieguma sastāva, paredzēta Latvijas Krimināllikuma 279.pantā, puses, proti, būtisks kaitējums nav konstatēts.

Tiesa tāpat atzīmē, ka no subjektīvās puses /pers. B/ un /pers. A/ darbības veiktas ar tiešu nodomu, tas izriet no faktisko darbību rakstura, apsūdzēto paskaidrojumiem un to pastiprina visu trīs cietušo un liecinieces /pers. F/ liecības. /pers. B/ un /pers. A/ subjektīvo attieksmi pret noziedzīgā nodarījuma sekām bērnu- vecāku saskarsmes tiesību aizskārumu aizvedot piespiedu kārtā bērnu no mātes un pārkāpjot bērna tiesības brīvi pārvietoties - raksturo tiešs nodoms.

Šāds secinājums neatbilst lietas materiāliem. /pers. B/ subjektīvi rīkojās likuma robežās, un tāpat Rīgas apgabaltiesas lēmumi no 2006.gada 10.maija, dodoši viņam tiesības uz tikšanās reizēm ar bērnu noteiktos laika periodos.

Turklāt /pers. A/nevarēja būt nodoms veikt prettiesiskas darbības. Viņš rīkojās, pamatojoties uz informāciju, ko paziņoja viņam /pers. B/. Savukārt /pers. B/ bija un paliek pārliecināts savu darbību tiesiskumā.

Tādā veidā /pers. B/ darbībās nav nozieguma sastāva, paredzēta Latvijas Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā, pazīmju nodoma neesamības un pierādījumu būtiska kaitējuma nodarījumam neesamības dēļ.

Ņemot vērā augstāk minēto, lūdz attaisnot /pers. B/ pēc Krimināllikuma 279.panta otrās daļas. Lūdz veikt izmeklēšanas eksperimentu.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētie savas un aizstāvju iesniegtās apelācijas sūdzības uzturēja. Cietušā /pers. C/ (/pers. B/) pārstāves iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, prokurors iesniegto protestu uzturēja.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas protesta un apelācijas sūdzību motīvus, noklausījusies cietušo /pers. C/ (/pers. C/), /pers. D/, liecinieces /pers. F/ liecības, apsūdzēto /pers. B/ un /pers. A/ liecības, aizstāvju – zvērināta advokāta M.Silina un zvērināta advokāta I.Dreija viedokļus, prokurores atzinumu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams un lietā taisāms jauns notiesājošs spriedums.

Apsūdzētais **/pers. B/** apelācijas instances tiesas sēdē sniedza liecību, no kuras izriet, ka 2006.gadā viņa meita /pers.E/ kopā ar savu māti un /pers. D/ atbrauca uz Rīgu. Satika savu meitu lidostā, kur notika īsa saruna par to, ka brīvdienu daļu meita pavadīs pie viņa. Piedaloties vecākajam dēlam /pers. H/, sarunāja ar /pers. C/, ka viņa ļaus meitai paciemoties pie viņa. 2007.gada 3.janvārī norunātajā vietā, tikšanās laikā nododot viņam bērnu, /pers.C/ un /pers. D/ izturējās agresīvi un necienīgi, viņš gribēja kopā ar meitu ātrāk aiziet. Tomēr /pers. C/ nolēma izmantot tikšanās faktu pret viņu un vienojoties ar /pers. D/ un savu māti /pers. F/, iesniedza policijā iesniegumu par to, ka viņas bērnu nolaupīja nepazīstami vīrieši, bet viņu pašu un /pers. D/ piekāva. Arī /pers.C/ māte /pers. F/ pēc meitas norādījumiem deva nepatiesas liecības. Viņa nevarēja redzēt, kas notika tikšanās laikā, jo viņa tur nebija un no kāpņutelpas loga tikšanās vietu arī nebija iespējams redzēt. Otrais cilvēks, kurš bija līdzās, bet nepiedalījās notikušajā, bija viņa vadītās kompānijas lietišķais partneris. Apsargs saņēma uzdevumu pēc tam aizvest šo cilvēku uz pilsētas centru. Šis cilvēks apsēdās pie apsarga auto stūres pēc savas iniciatīvas. Viņš neizkāpa ārā no mašīnas, kā arī nepiedalījās sarunās ar/pers.C/ vai /pers. D/. Atbrauca pie /pers. F/ ar savu automašīnu kopā ar savu vadītāju. Mašīnu ar vadītāju atstāja pie sava brāļa mājas Imantā – 500m attālumā no /pers. F/ mājas. Pie /pers. F/ atnāca ar kājām, miesassargi brauca viņam pakaļ.

Pirms notikušā sazinājās un satikās ar tiesu izpildītāju un palūdza viņu izpildīt Rīgas apgabaltiesas lēmumu. Tiesu izpildītājs 30.decembrī apsolīja aiziet pie /pers.C/ un noformēt viņas atteikumu izpildīt Rīgas apgabaltiesas lēmumu, gadījumā ja viņa atteiksies. Par to paziņojis savam dēlam /pers. H/, kurš aprunājies ar /pers. C/ un paziņoja, ka viņa lūdza, lai neiet pie tiesu izpildītāja un ka piekrīt, ka pēc Jaunā gada palaidīs /pers.E/ pie viņa ģimenes. /pers.C/ caur /pers. H/ piedāvāja paņemt bērnu no vecmammas.

Kad /pers. C/ sāka kliegt, viņš pārdomāju un saprata, ka neies kopā ar meitu uz brāļa mājas pusi, līdz ar to iesēdināju meitu mašīnā un mašīnā uzreiz ar /pers.E/ uzsāka sarunu.

Uzskata, ka pratinot viņa meitu pieļauti bērnu tiesību pārkāpumi, 2007.gada 5.janvārī bija policijas nodaļā, ar policiju sarunājuši to, ka viņi nepratinās bērnu. Bet kad viņa advokāta jau vairs nebija, viņi pateica, ka tomēr bērnu pratinās, uz ko viņš pateicis, ka neļaus naktī pratināt bērnu, ka pratināšanas laikā ir jābūt klāt kādam bāriņtiesas pārstāvim vai kādam citam tuvam cilvēkam, piedāvājis, lai blakus meitai būtu viņas vecmāmiņa-/pers. B/ māte.

Apelācijas instances tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā tika pārbaudītas apsūdzētā /pers. B/ liecības pirmstiesas procesā, kas sniegtas aizdomās turētā statusā, un proti:

No 2007.gada 9.janvāra /pers. B/ liecībām, kas sniegtas aizdomās turētā statusā, izriet, ka 2006.gada 10.maijā Rīgas apgabaltiesa pieņēmusi lēmumu, kurā tikušas noteiktas viņa (/pers. B/) saskarsmes tiesības ar meitu. Šis lēmums no /pers. C/ (/pers. C/) puses nav ticis pildīts. No dēla /pers. H/, kurš bijis vienīgais, ar kura palīdzību viņš varējis uzturēt kontaktu ar /pers.C/, viņam (/pers. B/) tapis zināms, ka 2006.gada beigās viņa meita ar māti brauks uz Rīgu. Meitas atlidošanas brīdi ieradies lidostā, kur viņam ar grūtībām izdevies uzdāvināt meitai ziedus. Pēc tam vairākkārt caur dēlu mēģinājis vienoties ar /pers. C/ (/pers. C/) par tikšanos ar meitu, tikšanās biežums un kārtība noteikta ar tiesas lēmumu, tomēr viņa kategoriski atteikusies dot iespēju viņam tikties ar meitu. Viņš (/pers. B/) pieņēmis lēmumu – satikties ar meitu bez

viņas mātes piekrišanas. Lai izbēgtu no attiecību skaidrošanas bērna klātbūtnē un nepieļautu vardarbību attiecībā pret sevi, viņš (/pers. B/) nolēmis nolīgt miesassargu, kuram būtu jāpārtrauc iespējamās vardarbīgās darbības pret viņu. Par miesassargu uzaicinājis sev iepriekš pazīstamo /pers. A/, ar kuru noslēdzis līgumu par šī pakalpojuma sniegšanu. Viņš /pers. A/ izskaidrojis situāciju, kā arī uz kāda likumīga pamata grasās paņemt bērnu, kā arī parādījis un izskaidrojis /pers. A/ tiesas lēmumu. Viņš (/pers. B/) /pers. A/ izskaidrojis, ka viņam /pers. B/ jāaizsargā no iespējamajām /pers. C/ (/pers. C/) vardarbīgajām darbībām, kā arī to, ka ne pie kādiem apstākļiem nedrīkst tikt nodarīti miesas bojājumi /pers. C/ (/pers. C/) vai kādam citam. /pers. A/ norādījis, ka ir nepieciešams automašīnas vadītājs, jo viņš nevarēs vienlaicīgi gan apsargāt, gan vadīt automašīnu. Pirms jaunā gada pie viņa (/pers. B/) bija atbraucis biedrs no Krievijas, kurš pieteicās palīdzēt. 2.janvārī ap plkst.15.00 viņš (/pers. B/) kopā ar savas automašīnas vadītāju atbraucis uz rajonu, kur dzīvojusi vecāmāte-/pers.C/ māte. /pers. A/, kopā ar viņa biedru – automašīnas vadītāju, ar /pers. A/ piederošo automašīnu arī turp atbraukuši. Viņš (/pers. B/) parādījis viņiem, kurā mājā un kāpņutelpā dzīvo vecāmāte un kur viņš domā satikt bērnu. Viņš pats atradies netālu, pastaigājies, gaidot, ka varbūt parādīsies viņa meita. Pēc kāda laika no kāpņu telpas iznākusi viņa meita /pers. E/, kopā ar māti/pers.C/ un viņas piedzīvotāju – Austrijas pilsoni. Piegājis pie meitas, paņēmis viņu uz rokām un gājis pie mašīnas. /pers. C/ (/pers. C/) un viņas piedzīvotājs mēģinājuši viņam (/pers. B/) uzbrukt un iesist. Tas nav noticis, jo /pers. A/ viņiem to nav ļāvis. Cik viņam (/pers. B/) izdevies pamanīt, nevienam nav sitis, viņš ar savu ķermeni viņu (/pers. B/) piesedzis un traucējis kādam tuvoties. Nav pamanījis, vai viņa biedrs, kurš bijis pie automašīnas stūres, bija izkāpis no automašīnas, bet to izslēgt nevar, bet kad viņš (/pers. B/) iekāpis automašīnā uz aizmugurējā sēdekļa, biedrs bijis pie stūres. Norādījis, ka sapratis, ka /pers. C/ (/pers. C/) būs ļoti saniknota, par to, ka viņš paņēmis meitu, tomēr viņa nav atstājusi citu iespēju kā realizēt tiesības uz tikšanos ar meitu. Ne viņš (/pers. B/), ne arī cilvēki, kas bijuši kopā ar viņu, nav pielietojuši vardarbību (lietas 2.sējuma 6.-15.lapas).

No 2007.gada 12.februāra /pers. B/ kā aizdomās turētā papildus nopratināšanas protokola izriet, ka /pers. A/ pazīst vairākus mēnešus, bet iepriekšējā gada decembrī ar viņu noslēdzis līgumu par viņa (/pers. B/) personīgo apsardzi. To, ka viņa meita /pers. C/ 2007.gada 3.janvārī atradīsies /adrese/, viņam tapis zināms no viņa dēla /pers. H/. 2007.gada 3.janvārī viņš (/pers. B/) braucis uz adresi /adrese A/, lai satiktos ar savu meitu, ar savu automašīnu (tā bijusi dienesta automašīna, kuras numuru neatceras), kuru atstājis pie kaimiņu mājas. Atstājot mašīnu pie kaimiņu mājas, piegājis pie ēkas /adrese/ un tur piebraucis /pers. A/ ar savu tumšas krāsas automašīnu. Automašīnā atradies /pers. A/ un vēl viens vīrietis, kura datus /pers. B/ nav izpaudis, tas bijis viņa paziņa no Krievijas. /pers. A/ un otrs vīrietis bijuši ģērbušies tumšās drēbēs, ber konkrēti kādās – neatceras. Viņš (/pers. B/) bija ģērbies džinsu biksēs un tumšā virsjakā./pers.E/ gaidījuši ilgāk par 15 minūtēm. Kad iznākusi /pers. E/, viņš (/pers. B/) personīgi paņēmis meitu uz rokām, /pers. C/ (/pers. C/) metušies viņam virsū, bet /pers. A/ viņu aizstāvējis. Viņš nesis meitu uz automašīnu. Otrs vīrietis sēdējis pie automašīnas stūres. Uzskata, ka 2007.gada 3.janvārī nav pielietojis spēku, paņemot bērnu. /pers. E/ aizvedis ar savu automašīnu uz adresi /adrese B/. Aizbraukuši ar /pers. A/ automašīnu, pēc tam pārsēdušies /pers. B/ automašīnā. Laika periodā no 2007.gada 3.janvāra līdz 6.janvārim /pers. E/ atradusies kopā ar viņa (/pers. B/) māti /pers. C/ un viņa tēvu /pers. C/. 2007.gada 6.janvārī plkst.11.45 viņš kopā ar /pers. G/ aizveduši /pers. E/ pie viņas mātes /pers. C/ (/pers. C/). (lietas 2.sējuma 45.-51.lapa).

Apelācijas instances tiesā tika pārbaudīts arī /pers. B/ 2007.gada 4.janvāra iesniegums, no kura izriet, ka 2006.gada 27.decembrī /pers. C/ (/pers. C/), vīrieša, pēc tautības austrieša, pavadībā atbrauca uz Rīgu. Viņš (/pers. B/) caur dēlu /pers. H/ griezies pie /pers. C/ (/pers. C/) ar lūgumu redzēties ar meitu. /pers.C/atteikusi. 2007.gada 3.janvārī pēc pusdienlaika uzzinājis, ka viņa meita atrodas pie savas vecāsmātes, adresē /adrese C/, viņš (/pers. B/) atbraucis pie mājas, sagaidījis, kamēr bērns iznāks uz ielas, paņēmis bērnu uz rokām, iesēdinājis automašīnā un aizvedis uz mājām. Zinot, ka /pers. C/ (/pers. C/) un viņas civilvīrs nekaunas līdzekļu izvēlē un var ar viņu (/pers. B/) fiziski izrēķināties, kā arī nodarīt kaitējumu bērnam, viņš tur atradies personīgās apsardzes pavadībā. Miesassargs zinājis par viņa nodomu paņemt bērnu saskaņā ar tiesas lēmumu, viņš to iepazīstinājis ar tiesas lēmumu. Viņš (/pers. B/) viņu brīdinājis, ka /pers.C/ir psihiski nelīdzsvarots cilvēks un var mēģināt nodarīt kaitējumu. Tā iemesla dēļ, viņa pienākums bijis, kā parasti, aizsargāt /pers. B/ no trešo personu fiziskas iedarbības, nenodarot zaudējumus trešajām personām. Kad viņš (/pers. B/) paņēmis bērnu un sēdies ar viņu mašīnā, viņam uzbrukusi /pers.C/un viņu pavadošais vīrietis, kuri iznākuši no mājas uzreiz aiz meitas. Viņi mēģinājuši

viņu (/pers. B/) saķert, izdarīt sitienus ar rokām un kājām. Viņa apsargs mēģinājis nostāties starp viņiem, lai aizstāvētu /pers. B/ un bērnu. Pēc tā apsargs arī iesēdies automašīnā un viņš (/pers. B/) aizvedis bērnu uz savām mājām. Kad paņēmis bērnu pie sevis, piezvanījis dēlam /pers. H/, kuram palūdzis nomierināt māti un vecomāti, paziņojot, ka/pers.E/ir ar viņu (/pers. B/) un viņai viss ir labi (lietas 2.sējuma 20.-26.lapa).

Apsūdzētais **/pers. A/** apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka kopš 1.instances tiesas 2008.gadā ir pagājis krietns laiks, tāpēc daudz ko ir aizmirsis. Neatceras, cik cilvēku bija mašīnā, apstiprināja, ka pie stūres sēdēja viņš. Neatceras, cik cilvēki izkāpa ārpus automašīnas, neatceras arī ko viņi darīja. Viņa funkcijas bijušas pavisam ikdienišķas, it kā viņš ar paziņām aizbrauktu uz veikalu. Tā bijusi parasta situācija, viņš pie mājas Imantā bijis vienkārši kopā ar /pers. B/ darba pēc. Varētu teikt, ka veica apsarga funkcijas, bet darījis to ļoti pavirši. /pers. B/ viņam nebija devis norādes pielietot vardarbību vai kādā citā veidā ietekmēt cietušos.

Uzskata, ka viņa pirmstiesas izmeklēšanas liecības bija pretrunīgas situācijās par to, ka /pers. C/ (/pers. B/) kundze spieda viņu uz vienošanos, tāpēc arī sanākusi tāda situācija ar liecībām. Cietusī/pers. C/ viņam piedāvāja izlīgumu, neatceras kad tas bija. Vienošanos nenoslēdza, jo viņam nebija tik daudz naudas- 12 000 eiro, cik viņa prasīja.

Pirmās instances tiesas sēdē, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta nosacījumiem, tika nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

2007.gada 1.februārī aizdomās turētā statusā /pers. A/ liecināja, ka tā kā /pers. B/ teica par draudiem no viņa bijušās sievas /pers. C/ puses, tad 2006.gada decembrī starp viņu, /pers. A/ un /pers. B/ tika noslēgts beztermiņa līgums par /pers. B/ fizisko aizsardzību. Saskaņā ar līguma noteikumiem, /pers. A/ vajadzēja fiziski apsargāt /pers. B/ un par savu pienākumu izpildīšanu /pers. A/ saņēma algu, kuru pārskaitīja uz viņa bankas kontu. Viņam, /pers. A/, ir zināms, ka attiecības starp /pers. B/ un /pers. C/ ir naidīgas, bet personīgi ar /pers. C/ nav pazīstams. /pers. B/ viņam, /pers. A/, personīgi pateica, ka viņš ir vienojies ar /pers. C/ par satikšanos pie viņas mātes mājas. Viņš, /pers. A/, /pers. B/ rīcībā nodeva savu automašīnu BMW, jo /pers. B/ to palūdza, bet kādēļ, viņš to nepaskaidroja. 2007.gada 3.janvārī, kad piebrauca pie mājas /adrese/, viņa, /pers. A/, automašīnā atradās trīs cilvēki – viņš, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. B/ paziņa, kuru līdz tam nebija saticis un kā viņu sauc, neatceras, kur šo cilvēku var satikt. Viņš, /pers. A/, bija ģērbies tumšā virsjakā un džinsu biksēs, bet trešais bija ģērbies zaļā augšdaļā un džinsu biksēs. /pers. E/ viņi negaidīja ilgi, jo /pers. B/ pateica, ka tūlīt viņi iznāks. Viņš, /pers. A/, izkāpa no automašīnas pirms /pers. B/ un piegāja pie /pers.E/un /pers. C/. /pers. B/ tajā brīdī atradās viņam, /pers. A/, aiz muguras. /pers.C/ un/pers.B/ tajā brīdī sarunājās un saruna bija apmēram tāda: „...tu atvilkies tādā kolektīvā, /pers.E/ no Tevis baidās, vācies projām...” Tie bija /pers. C/ vārdi, ko atbildēja /pers. B/, viņš, /pers. A/, neatceras./pers.B/un /pers. E/ viņš aizveda netālu, burtiski simts metru attālumā no augstāk norādītās ēkas, kur atradās /pers. B/ automašīna, kurā viņš un /pers. E/ uzreiz pārsēdās. (lietas 3.sējuma 70;71, tulkojums 72-74.lapas).

2008.gada 5.martā apsūdzētā statusā /pers. A/ paskaidroja, ka /pers. B/ sūdzējās, ka viņam ar sievu ir sarežģītas attiecības, stāstīja, ka 2006.gadā viņa pat izsitusi viņa automašīnai stiklus. 2006.gada decembrī /pers. B/ piedāvāja /pers. A/ strādāt pie viņa par miesassargu, 2007.gada decembrī viņš noslēdza ar viņu līgumu, kurā tika apspriesti darba noteikumi un apmaksa.

2007.gada janvārī, iespējams, 3.janvārī /pers. B/ piedāvāja /pers. A/ aizvest /pers. B/ uz satikšanos ar bērnu. /pers. A/, neatceras, kurā vietā viņš paņēma /pers. B/, taču atceras, ka aizbraucis viņam pakaļ ar sev piederošu BMW džipu. /pers. A/ neatceras, kā /pers. B/ paskaidroja iemeslu, kāpēc viņš nevar izmantot savu automašīnu. /pers. A/ sēdēja pie savas automašīnas stūres un /pers. B/ norādīja viņam uz to vietu, kur viņiem vajadzēja atbraukt. Viņi piebraukuši pie mājas, kas atrodas Kurzemes prospektā Rīgā, precīzu adresi nosaukt nevar. Vietu, kur vajadzēja apstāties, norādīja /pers. B/. Izņemot /pers. A/ un /pers. B/, automašīnā bija vēl divi /pers. A/ nepazīstami vīrieši. Šie vīrieši iesēdās kopā ar /pers. B/, kad /pers. A/ pie viņa atbrauca /pers. B/ teica, ka tie ir tiesu izpildītāji. Kad stāvējuši pie mājas, /pers. A/ sēdējis automašīnā un runājis pa telefonu un neredzējis, ka no kāpņu telpas iznāca sieviete ar bērnu. Pēc tam

/pers. A/ pievērsis uzmanību, ka /pers. B/ un divi vīrieši izkāpa no automašīnas. /pers. A/ dzirdējis sievietes lamas, bet neredzējis, ko darīja /pers. B/ un divi citi vīrieši. Pēc tam automašīnā iekāpa /pers. B/ kopā ar meiteni un diviem citiem vīriešiem un viņi kopā aizbrauca. /pers. A/ aizveda /pers. B/ kopā ar meiteni un diviem vīriešiem uz /pers. B/ firmas ofisu un tur viņus atstāja, bet pats aizbrauca uz pilsētu savās darīšanās. Tajā pašā dienā /pers. A/ piezvanījusi sieva un paziņojusi, ka pie viņiem dzīvoklī ir policija un ka viņi meklē kaut kādu bērnu. /pers. A/ sapratis, ka policija viņu meklē sakarā ar to, ka viņš bijis klāt /pers. B/ tikšanās ar meitu laikā. /pers. A/ uzskatījis, ka /pers. B/ nolēma izmantot savas tiesības satikties ar meitu un neuzskatīja, ka viņš izdara noziegumu (lietas 3.sējuma 89; 90, tulkojums – 91.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē 2010.gada 25.oktobrī (lietas 5.sējuma 77-78, 82.) apsūdzētais /pers. A/ apstiprināja 2007.gada 1.februārī pirmstiesas procesā sniegtās liecības, paskaidrojot, ka pagājis ilgs laiks un viņš daudz ko neatceras. Par apsūdzētā statusā 2008.gada 5.martā sniegtajām liecībām /pers. A/ paskaidroja, ka viņš neatceras kā ir liecinājis, jo viņam ir bijusi galvas trauma un tajā laikā, kad tika pratināts, pret to nav attiecies nopietni. Pretrunas sniegtajās liecībās izskaidrot nespēja. Bērnu uz rokām viņš netika ņēmis un nevienam nenodeva.

Pirmās instances tiesas sēdē tika pārbaudīts /pers. A/ paša rakstītais paskaidrojums iesnieguma veidā 2006.gada 8.janvārī, no kura izriet, ka viņš ilgstošu laiku ir pazīstams ar /pers. B/, /pers. B/ paziņoja, ka viņa bijusī sieva /pers.C/ar meitu /pers.E/ ieradīsies Latvijā no Austrijas, kur kādu laiku dzīvo, 2006.gada decembra beigās.

2007.gada 3.janvārī /pers. B/ paziņoja, ka gatavojas satikties ar meitu pie bijušās sievas mātes mājas. /pers. B/ arī pateica, ka viņa bijusī sieva ir atbraukusi uz Latviju kopā ar savu draugu Austrijas pilsoni, ļoti agresīvu vīrieti. Viņa pati arī bija pietiekami agresīva attiecībās ar /pers. B/. Viņš, /pers. A/, padomājis, ka apsardzes darbs tajā dienā nebūs viegls un pajautājis /pers. B/ vai varētu kāds sēdēt pie stūres, jo /pers. A/ bija nepieciešams kontakta laikā atrasties blakus /pers. B/, lai mēģinātu novērst iespējamo konfliktu. /pers. B/ teica, ka aizbraukt līdz savas bijušās sievas mātes mājai palīdzēs kāds viņa paziņa, kurš ir atbraucis no Krievijas.

3.janvārī ap pulksten 13.00-14.00 /pers. A/ ar mašīnu, kuru lietoja uz līzinga tiesībām, ar iepriekšminēto vīrieti un /pers. B/ atbrauca uz norādīto vietu. /pers. B/ izkāpa no automašīnas un pastaigājās, gaidot meitu. Pēc kāda laika viņa iznāca no kāpņu telpas kopā ar māti un viņas draugu. /pers. A/ ieraudzīja, ka /pers. B/ pieskrēja pie viņas, paņēma uz rokām un gāja uz mašīnu. Tajā brīdī viņa bijusī sieva un viņas draugs metās virsū /pers. B/ ar lamāšanos un dūrēm. /pers. A/ bijis spiests izkāpt no automašīnas un iejaukties un faktiski aizsedza /pers. B/ ar savu ķermeni pret sitieniem. Tāpat arī atceras, ka arī bērnam par kontaktēšanos ar tēvu tika mēģināts dažas reizes iesist. Pēc tam viņi piegājuši pie automašīnas, /pers. A/ iesēdies pasažiera vietā, /pers. B/ paziņa bija pie stūres, /pers. B/ ar meitu apsēdās uz aizmugurējā sēdekļa un viņi brauca projām. Viņš, /pers. A/, uzskata, ka pret viņu izvirzītā apsūdzība neatbilst patiesībai, jo viņš izpildīja savus līgumā paredzētos apsardzes pienākumus, bet /pers. B/ realizēja savas likumīgās tiesības uz tikšanos ar meitu (lietas 3.sējuma 58-59, tulkojums – 60-62.lapas).

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētais par nolasītajām liecībām norādīja, ka viss tika pierakstīts protokolā un atbildi, kuras liecības tiek uzturētas, nesniedza (lietas 4.sējuma 110-111.lapas).

Apelācijas instances tiesā tika pārbaudīts /pers. A/ 2007.gada 5.janvāra iesniegums, no kura izriet, ka veicot /pers. B/ apsarga pienākumus, vairākkārt dzirdējis par to, ka viņa (/pers. B/) meita /pers. C/ tikusi pakļauta spīdzināšanai no viņa bijušās sievas /pers. C/ un viņas civilvīra, Austrijas pilsoņa puses. Rekomendējis /pers. B/ ar to nesamierināties un vērsties policijā, uz ko /pers. B/ atbildējis, ka četrus gadus ilgusī tiesvedība nav novedusi pie pozitīviem rezultātiem. Veicot /pers. B/ apsardzi, zinājis, ka viņš brauc uz tikšanos ar meitu un piedāvājis viņu aizvest ar savu privāto automašīnu (kuru lietojis uz līzinga tiesību pamata). Kad atbraukuši uz tikšanos ar viņa meitu, /pers. E/ iznākusi savas mātes un viņas civilvīra pavadībā, /pers. B/ izkāpis no automašīnas un tūdaļ ticis pakļauts lamāšanai un uzbrukumiem no viņu puses. Viņš (/pers. A/) nav varējis ar to samierināties un nav ļāvis to darīt. Pieļauj, ka paaugstināta uztraukuma stāvoklī varējis arī kādu atgrūst. Bērns arī ticis bakstīts un iepļaukāts, tādēļ viņš (/pers. A/) nodevis bērnu /pers. B/, kurš viņu iesēdinājis automašīnā un palūdzis braukt projām. Pa ceļam no /pers.

B/ un viņa meitas sarunas viņam (/pers. A/) kļuvis skaidrs, ka bez ņirgāšanās pret viņu, tai skaitā notikusi arī seksuāla uzmākšanās (lietas 3.sējuma 63.-66.lapas).

Cietušā/pers. C/ (/pers. C/) apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka uztur pirmās instances tiesā sniegto liecību, apstiprina visas savas iepriekš sniegtās liecības. Norādīja ka pa šiem gadiem nekas nav izmainījies. Uzturēja pārstāves iesniegto apelācijas sūdzību.

Pirmās instances tiesas sēdē cietušā **/pers. C/ (/pers. C/)** liecināja, ka 2006.gada nogalē viņa kopā ar meitu /pers. E/ atbrauca uz Latviju no Austrijas apciemot māti. /pers. B/ sagaidīja viņas lidostā, pienāca pie meitas un teica, ka viņu vēl paņems. Pēc pāris dienām zvanīja dēls /pers. H/ un teica, ka tēvs grib satikt /pers. E/. Meita atteicās, viņa varēja atteikties. Janvārī bijušas pie viņas, cietušās, mātes, kad iznāca no kāpņu telpas pa durvīm ārā, tūlīt piebrauca džips, no tā izlēca vairāki cilvēki. Cik cilvēku izlēca no džipa, neatceras, bet visi bija ģērbušies melnā. Tas viss notika sekundes laikā. Pie viņas pieskrēja divi vīrieši, viens pieskrēja pie /pers. D/ Viņa turēja bērnu, viņai, cietušajai viens no vīriešiem iesita, gribēja bērnu izraut. /pers. D/ centās skriet pie viņas un /pers. E/, bet pie viņa pieskrēja vēl viens cilvēks un nogrūda viņu zemē. Viņa, cietusī, nokrita, /pers. E/ izrāva viņai no rokām, ierāva automašīnā un aizveda. /pers. E/ kliedza un pretojās. Vīrietis, kurš paņēma /pers. E/, nebija /pers. B/, jo /pers. B/ ir maza auguma, bet tie bija liela auguma vīrieši (lietas 4.sējuma 82 – 85.lapas).

Pirmās instances tiesas sēdē tika pārbaudītas cietušās /pers. C/ (/pers. C/) pirmstiesas procesā sniegtās liecības, tās nolasot.

No iesnieguma protokola 2007.gada 3.janvārī izriet, ka /pers. C/ vērsusies policijā ar iesniegumu, kurā norāda, ka 2007.gada 3.janvārī ap pulksten 16.00 viņa kopā ar savu civilvīru /pers. D/ un meitu /pers. C/ atradās Rīgā Kurzemes prospektā Nr.24. kad pēkšņi no automašīnas BMW melnā krāsā, modeli X5 vai X3 ar valsts numura zīmi /TL numurs/, ar tonētiem stikliem, izlēca četri jauni vīrieši, kuri, nodarot miesas bojājumus viņai un /pers. D/, nolaupīja /pers. C/.

/pers. C/ norāda, ka viņa vēlas papildināt, ka no automašīnas izskrēja trīs vīrieši, bet viens palika stāvot pie automašīnas un viņi nolaupīja viņas meitu, neskatoties uz to, ka gan viņa, gan /pers. D/ ar visiem spēkiem mēģināja traucēt to darīt, pie kam pretojās arī viņas meita. Norāda, ka viņai nodarīts morāls un fizisks kaitējums, lūdz uzsākt kriminālprocesu (lietas 1.sējuma 10;11.lapas).

2007.gada 3.janvārī cietušās statusā /pers. C/ liecināja, ka 2007.gada 3.janvārī viņa, /pers. D/ un viņas meita /pers. C/ atradās ciemos pie viņas mātes /pers. F/ Rīgā /adrese/. Pēc tam, ap pulksten 16.00 viņi trijatā izgājuši no mājas, lai brauktu projām. Pirmais izgāja /pers. D/, aiz viņa izskrēja /pers. C/, bet pēc viņas izgājusi /pers. C/. Kad viņi izgājuši no kāpņu telpas, /pers. C/ uzreiz pamanījusi, ka apmēram piecu metru attālumā no kāpņu telpas ir melnas krāsas BMW džips ar tumšiem stikliem. /pers. C/ radušās dīvains sajūtas, jo kad 2006.gada 27.decembrī viņa kopā ar meitu un /pers. D/ atlidoja no Vīnes, uz lidostu „Rīga" bija atbraucis un viņus sagaidījis bijušais vīrs /pers. B/. Kā viņš varēja uzzināt par viņu ierašanos, /pers. C/ nav zināms. Todien /pers. B/, neko ne viņai, ne /pers. D/ nesakot, piegāja pie /pers. C/ un pateica ka viņš viņu vēl paņems, pēc kā uzreiz aizgāja. Kad ieraudzījusi pie durvīm melno džipu, uzreiz paņēma pie rokas /pers. C/ un pievilka viņu tuvāk pie sevis. Tajā brīdī no automašīnas BMW izlēca trīs jauni vīrieši, bet viens palika automašīnā pie stūres. Kad viņas bija iznākušas no kāpņu telpas, automašīna nebija iedarbināta, bet, kad automašīnu iedarbināja, tikai tad no tās izskrēja vīrieši. Visi trīs vīrieši skrēja viņas un /pers. E/ virzienā. Viņa, /pers. C/, turot aiz rokas /pers. C/, metās skriet uz laukumu, kurš atrodas mājas priekšā. Bēgot viņa sākusi kliegt, saukt pēc palīdzības un redzējusi, ka viņām palīdzēt skrien /pers. D/. Tajā brīdī /pers. C/ redzējusi, ka viens no trim vīriešiem spēcīgi pagrūda /pers. D/, no kā /pers. D/ nokrita zemē. Vairāk neko viņa neredzējusi, jo tajā brīdi viens no trim vīriešiem panāca viņu un /pers.E/un, nostājies pretī, viens vīrietis ar plaukstu no visa spēka grūda viņu pret krūškurvi, precīzāk, pie labā pleca un no šī sitiena viņa nokritusi zemē uz muguras, bet visu to laiku turēja arī /pers.E/aiz rokas, piespiežot viņu pie sevis. Tajā brīdī viņa un /pers.E/ stipri kliegušas un saukušas pēc palīdzības, tādēļ /pers. C/ vairs nedzirdējusi, kas notiek apkārt. Pēc tam viņai no rokām tika izrauta/pers.E/ un, kad viņa piecēlusies, ieraudzījusi, ka visi vīrieši iesēžas automašīnā, bet vīrietis, kurš viņai no rokām izrāva/pers.E/, ievilka viņu automašīnā, bet viņa raud, kliedz, pretojas. Redzējusi, ka netālu no kāpņu

telpas no zemes piecēlās /pers. D/. /pers. C/ uzreiz skrējusi aiz automašīnas, bet, tā kā sapratusi, ka panākt automašīnu nespēs, mēģināja saskatīt automašīnas valsts numura zīmi. Tajā brīdī no kāpņu telpas iznākusi viņas māte, kura pateikusi, ka viņa visu redzējusi. /pers. C/ uzreiz paziņojusi policijai.

Šajās liecībās cietusī norāda, ka vēlas precizēt, ka, tad, kad turot /pers. E/, viņa bēgusi no diviem vīriešiem un viņas panāca, viņa pieliekusies un apskāvusi /pers. E/. Vīrieši mēģinājuši no aizmugures izraut no rokām bērnu, bet tas viņiem neizdevās un tad viens no viņiem paņēma /pers. C/ aiz pleciem un pagrieza viņu, vienu reizi ar roku iesita no visa spēka viņai labā pleca rajonā, bet viņa meitu no rokām neizlaida un turpināja viņu turēt. Precizē, ka tas bija kreisais plecs. Tad tas pats vīrietis vēlreiz tāpat iesita /pers. C/ no tā sitiena viņa jau nokritusi zemē, atlaižot no rokām meitu. Vīrietis uzreiz saķēra /pers.E/ un sāka viņu vilkt automašīnas virzienā. Cietusī vēlas precizēt, norādot, ka viņa, iespējams, kļūdās, ka bija četri vīrieši, vienkārši viņa uzskatīja, ka pie stūres kāds palika, bet viņa neredzēja. To, ka no automašīnas izskrēja trīs vīrieši, ir precīzi. Visā šajā laikā neviens no vīriešiem neko neteica. Visu notiekošo redzējusi viņas māte, viņām garām gāja arī cilvēki, kas visu redzēja.

/pers. E/ ļoti baidās no sava tēva, baidās, ka viņš viņu paņems pie sevis, jo meitas acu priekšā /pers. B/ ir vairākas reizes piekāvis viņu, /pers. C/ un /pers.E/ nolaupījis. /pers. B/ par viņu, /pers. C/, visu laiku ņirgājās, tādā veidā, ka neatveda meitu uz mājām, kad vajadzēja. Šķiršanās laikā ar tiesas lēmumu tika nolemts, ka /pers. B/ ir tiesības bērnu paņemt pie sevis piektdienā un pavadīt kopīgi izejamās dienas, bet svētdienā vest viņu atpakaļ pie mātes. Kad viņa svētdienā nosūtīja /pers. B/ paziņojumu, jo uz telefona zvanu viņš neatbildēja, ar lūgumu atvest bērnu atpakaļ uz mājām, /pers. B/ atbildējis, ka viņa vairāk nekad bērnu neredzēšot. To visu redzot un pārdzīvojot, meita baidās no sava tēva. Kad meita uzzināja, ka tēvs var ar viņu satikties brīvlaikā, izejamās dienās, viņa bija šausmās un vienīgais, ko runāja un jautāja kāpēc viņai neviens neko jautājis ko grib viņa un ka viņa ar tēvu tikties nevēlās.

Viņa, /pers. C/, neiegaumēja to triju vīriešu sejas vaibstus, kuri nolaupīja /pers.E/, bet viņi bija kopumā līdzīgi, vecumā ap 30 gadiem, liela auguma, spēcīgas miesas būves, ar īsi apgrieztiem matiem, apģērbti tumši zilas vai melnas krāsas formas tērpos. Visdrīzāk tie bija apsargi, par to liecināja arī viņu kustības un darbības, tas notika ļoti profesionāli. Cietušā norāda, ka viņa ar pārliecību var apliecināt, ka /pers. C/ nolaupīšana ir viņas bijušā vīra /pers. B/ roku darbs (lietas 1.sējuma 88-91, tulkojums 92-96.lapas).

2007.gada 20.jūnijā /pers. C/ pašrocīgi rakstītajās liecībās norādīja, ka apstiprina visas savs iepriekš sniegtās liecības, papildus norādot, ka viņa nevarēs pēc sejas atpazīt tos cilvēkus, kuri 2007.gada 3.janvārī nolaupīja viņas meitu/pers.E/, jo tas viss notika ļoti ātri. Līdz ko viņas bija izgājušas pa mājas durvīm, no automašīnas izlēca šie cilvēki un metās viņām pretī. Viņa, cietusī, atceras tikai šo cilvēku siluetus un profesionāli apmācītās kustības. To cilvēku, kurš paķēra viņas meitu, redzēja tikai no muguras.

Vārds /pers. A/ viņai nav pazīstams un viņai nav zināms, kas bija tie cilvēku, kuri nolaupīja viņas meitu un uzbruka viņai un /pers. D/. Iegaumēja automašīnas numuru, ar kuru aizveda /pers.E/.

Tiesas nolēmumu, ar kuru tika apstiprināta vienošanās starp viņu un /pers. B/ par tikšanos ar bērnu, viņa, /pers. C/ nav pārkāpusi un vienošanos izpildījusi. 2006.gada maijā tika apstiprināts mierizlīgums un tā paša gada jūnijā /pers. B/ atbraucis pie viņām uz Austriju, nepaziņojot, ka viņš ieradīsies. Dienu iepriekš piezvanīja dēls /pers. H/ un pateica, ka tēvs rīt pulksten 13.00 būs pie viņām un paņems /pers.E/. Kad to pateikusi /pers.E/, viņa sākusi raudāt un pateikusi kādēļ neviens viņu neuzklausa, ka viņa visās tiesās un policijās teikusi, ka grib būt kopā ar māti un no tēva baidās. Pēc 2007.gada janvāra notikumiem meita apmeklē psihologu.

Viņa netika vienojusies ar /pers. B/ par to, ka 2007.gada 3.janvārī viņš varēs tikties ar meitu, viņš viņai netika zvanījis. 2006.gada decembra pēdējās dienās /pers. H/ viņai pateica, ka tēvs grib /pers.E/ paņemt, to pateikusi meitai. Meita atbildēja, ka neies pie tēva. /pers. H/ to zināja un teica, ka tēvs būšot ļoti neapmierināts un izsaukšot policiju, lai paņemtu bērnu. /pers. C/ atbildējusi, ka lai sauc vien policiju un tad redzēs, ka bērns negrib tikties ar tēvu. Arī 2007.gada 3.janvārī viņa dēlu ne par ko nevienojās. /pers. H/ tāpat baidās no tēva un tādēļ sniedzis tādas liecības, kā to viņam liek /pers. B/. Tēvs kontrolē visas /pers. H/ darbības, pazemo viņu, bet pēc tam dod naudu, cenšas /pers. H/ padarīt no viņa atkarīgu (lietas

1.sējums 122-125, tulkojums - 127-135.lapas).

Pirmās instances tiesas sēdē cietusī /pers. C/ šīs liecības apstiprināja, liecināja, ka /pers. A/ viņa redz pirmo reizi, atpazīt nevar (lietas 4.sējuma 82-86.lapas).

Apelācijas instances tiesas sēdē telefonkonferences režīmā liecību sniedza **cietušais /pers. D/er**, no kura liecības izriet, ka Rīgā ieradušies – /pers. D/, viņa sieva /pers. C/ un viņas meita /pers. C/, tas bijis 27.decembrī, gadu neatceras. Lidostā viņus sagaidījis viņa (/pers. D/) sievas bijušais vīrs /pers. B/. Nezina, ko viņš tur darījis un kā uzzinājis, ka viņi atlidos. Viņa (/pers. D/) sieva ar /pers. B/ pāris vārdus pārrunājusi, nezina, par ko viņi sarunājušies, /pers. B/ meitai pasniedzis ziedu pušķi. Liecināja, ka tad, kad viņš kopā ar sievu un viņas meitu /pers. E/ pēc sievas mātes apmeklējuma devās prom, pie mājas, kurā dzīvo sievas māte, durvju priekšā, stāvējis melns auto ar tumšiem stikliem – BMW X5. Auto nobremzējis viņu priekšā un no tā izkāpuši 2 vīri. Centušies izmukt, bet vīri viņus aplenkuši. Viņa (/pers. D/) sievas meitiņa tikusi aizrauta projām. Centušies viņus aizturēt, bet veltīgi. Katrs no viņiem saņēmuši par grūdienam no vīriešiem. Viens no vīriem ar meiteni skrējis uz auto, kuram bija ieslēgts motors. Kad viņi iekāpuši mašīnā, automašīna pabraukusi apmēram 100m uz priekšu, pagaidījusi abus pārējos vīriešus un aizbraukusi. Uzreiz zvanījuši policijai, jo bija ievērojuši automašīnas numuru un policija noskaidrojusi cilvēku, kam auto piederēja. /pers. C/ pēc šī notikuma vēl tagad esot bail, kad ierauga melnu mašīnu, kaut vai tas būtu par logu. Vīrieši, kas izkāpuši no BMW X5 bijuši lielas miesas būves, melnās ādas jakās, vienam no viņiem bija noskūti mati. Vīri izkāpuši no mašīnas pa labajām priekšdurvīm un labajām aizmugures durvīm un pa kreisajām priekšdurvīm. No mašīnas izkāpuši trīs vīri. Viņi visi trīs skrējuši prom, vīrieši tos ielenca. Viens rāvis meitu aiz rokas, viens no vīriem viņu (./pers. D/) pagrūdis, un no grūdiena plecā viņš nokritis un gulējis pļavas vidū, līdz ar to nav varējis palīdzēt savai sievai.. Viens no vīriešiem pagrūdis arī viņa sievu, un tad uzklupis meitai un aizvilcis prom meitu, kura pretojusies. Auto pabraucis 100m uz priekšu, kad meitene jau bijusi auto un gaidījuši šo vienu vīru, kuru viņš (/pers. D/) mēģinājis aizturēt. Kad vīrietis ielecis auto, mašīna aizbraukusi. Meitene tikusi iesēdināta automašīnā pa labajām aizmugures durvīm. Nezina, vai kāds no viņiem bijis /pers. B/. Vīrieši, kas izkāpuši no automašīnas bijuši liela auguma. /pers. B/ ar sievu nav bijusi noruna, ka viņš meitu paņems. Kad viņš ticis pratināts pirmstiesas procesā, pratināšanā piedalījies tulks. Tobrīd iespējams labāk atcerējies notikumus nekā šobrīd. Kad izgājuši no sievasmātes kāpņutelpas, automašīna BMW X5 nav bijusi iedarbināta, tā iedarbināta brīdī, kad mēs viņi izgājuši uz ielas. Meitenei, kad to ievilkuši mašīnā, kaut kas nokritis, skaidri nezina, kas, to sieva pacēlusi. Pieļauj, ka sievas māte varējusi redzēt visu notikumu, jo viņa par to stāstījusi. Advokāte I.Dagadova pirmās instances tiesā pieteikusi viņa (/pers. D/) labā morālo kaitējumu 10 000 latu apmērā, ko viņš uzturēja, jo viņam ar uzbrukumu ir radies morālais kaitējums. Ar /pers. C/ ir precējušies jau 3 gadus, uz notikumu brīdi viņi vēl nav bijuši precējušies. No dzīvokļa kāpņu telpas agrāk varēja redzēt ielu, kur stāvēja melnais auto un blakus ielai bija liela pļava. Pirmo reizi BMW ieraudzījis, kad izgājis uz ielas, pirms tam automašīnu nav ievērojis. Sievasmāte izgājusi viņus pavadīt līdz dzīvokļa durvīm, izgājusi kāpņu telpā, bet palikusi stāvā pie dzīvokļa. Iespējams, ka vēlāk viņa izgājusi ārā, un redzējusi, kas notiek, bet precīzi nemācējis pateikt, kurā brīdī māte izgājusi uz ielas. Neatceras, kāpēc iepriekšējās liecībās nav minējis, ka māte bijusi ārā uz ielas. Vīriešu skaitu precīzi neatceras, 2 vai 3, viņi bija izkāpuši no BMW, jo viss notika ļoti ātri Neatceras, vai kādam būtu bijusi cepure. Viņam (/pers. D/) miesas bojājumi nav nodarīti, bijuši tikai nelieli rokas sasitumi. Viņu pagrūduši, bet sitienu nav saņēmis, jo izvairījies, iesist mēģināja, bet netrāpīja.

Apelācijas instances tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tika pārbaudītas cietušā /pers. D/ liecības pirmstiesas procesā, kuras /pers. D/ apelācijas instances tiesas sēdē apstiprināja, un proti:

No 2007.gada 3.janvāra /pers. D/ kā cietušā nopratināšanas protokola izriet, ka 2006.gada 3.janvārī ap plkst.16.00 kopā ar savu draudzeni /pers. C/ un viņas meitu /pers. E/, kura bijusi 9 gadus veca, iznākuši no dzīvokļa /adrese A/, uz ielas. Viņš (/pers. D/) gājis viņām abām pa priekšu virzienā uz savu automašīnu, kura bijusi novietota netālu no mājas kāpņu telpas. Tieši pretī minētajai kāpņu telpai uz ielas stāvējusi melnas krāsas automašīna BMW X5 vai X3, kuras numuru precīzi neatceras. Kad viņi visi iznākuši no minētās kāpņu telpas, kurā atrodas /pers. C/ dzīvoklis Nr.14, redzējis, ka no minētās automašīnas izkāpuši divi viņam iepriekš nepazīstami vīrieši un ātrā solī, pat skriešus, devušies viņu

virzienā, viens vīrietis, neko nesakot, sagrābis viņu (/pers. D/) aiz virsjakas atlokiem un it kā pagrūda viņu malā, viņš no grūdiena nedaudz pastreipuļojis, bet nav nokritis. Tai pat brīdī otrs vīrietis, pieskrējis pie /pers. C/ un ņēmis viņai nost meitu, tas ir, vilcis meitu prom no /pers. C/ Redzējis, ka /pers. C/ mēģina to aizkavēt, bet vīrietis viņai iesitis vairākas reizes, tas ir, viņš grūdis /pers. C/ prom no /pers. E/. Šis vīrietis /pers. C/ virzienā vicinājis rokas, pēc tā sapratis, ka viņš viņu sit. Viņš (/pers. D/) grasījies skriet/pers. C/ palīgā, bet vīrietis, kurš viņu pirms tam bija pagrūdis, sagrābis viņu aiz rokas un ļoti stingri turējis, un viņš nav varējis izrauties. No dramatiskās situācijas un bailēm, fiziskas sāpes nav jutis. Vīrietis viņu turējis un veicis vairākus sitienus viņa virzienā, bet nav trāpījis, jo viņš paspējis izvairīties. Viņam (/pers. D/) fiziskas sāpes un miesas bojājumi nav tikuši nodarīti, bet ticis nodarīts morālais kaitējums. Iespējams, ka fiziskas sāpes bijušas, bet nav tās jutis, jo uztraucies par /pers. C/ un/pers. E/. Kamēr viens vīrietis viņu turējis, otrs vīrietis aizvilcis /pers. E/ uz automašīnu BWM X5 vai X3, kurai darbojies motors, ievilcis /pers. E/ automašīnas aizmugurējā sēdeklī, kaut gan viņa pretojusies, rāvusies ārā, kliegusi. Redzējis, ka no minētās automašīnas BMW (džips) izskrējuši tikai divi vīrieši. Kad /pers. E/ tikusi ievilkta automašīnā, automašīna pabraukusi kādus 100 metrus uz priekšu, tad otrs vīrietis palaidis viņu (/pers. D/) vaļā, aizskrējis uz minēto automašīnu, ielēcis tajā un automašīna aizbraukusi. Ņemot vērā, ka automašīnai BMW bijuši tonēti stikli, nav varējis saskatīt cik cilvēku pavisam bijis automašīnā. Nezina, kas tā bijusi par automašīnu un kam tā piederējusi. Vīrietis, kurš viņu (/pers. D/) turējis, bijis liela auguma, sportiskas miesas būves, aptuveni 35-40 gadus vecs, īsiem matiem, galva bijusi praktiski noskūta, augums aptuveni 1,85- 1,90 m, ģērbies melnā īsā jakā. Nekādas īpašas pazīmes sejā viņam neatceras, nav pārliecināts, ka varēs viņu atpazīt, jo viss noticis ļoti ātri. Otrs vīrietis, kurš uzbrucis /pers. C/, bijis līdzīgs pirmajam, ģērbies tumšās drēbēs, gludi, īsi skūtiem matiem, tāda pati jaka bijusi mugurā. Arī šī vīrieša seja nav īpaši palikusi atmiņā. Personīgi šos vīriešus nav pazinis, bet viņam aizdomas, ka tie varējuši būt saistīti ar/pers. C/bijušo vīru. 2006.gada jūnijā viņas vīrs nezināmu iemeslu dēļ bija ieradies Austrijā, no kura viņš (/pers. D/) dzirdējis, ka viņš darīšot visu, kas ir viņa spēkos, lai atgūtu savu meitu /pers. E/, lai viņa atgrieztos Latvijā. Vairāk neko no viņa nav dzirdējis, jo viņš pārsvarā runājis ar /pers. C/ krievu valodā, kuru viņš nesaprot. Tā īsti ar /pers. C/ bijušo vīru nav ticies, viņam bijušas tikšanā tikai /pers. E/, viņš pats (/pers. D/) ar viņu parasti nav runājis. /pers. E/ viņam (/pers. D/) vairākas reizes bija teikusi, ka baidās no sava tēva un nevēlas ar viņu braukt vienā mašīnā. Viņam nav bijis zināms, kādēļ viņa baidījusies. Norādījis, ka viņam ir nodarīts morālais kaitējums, jo izjutis lielas bailes un nepatīkamas sajūtas, brīdī, kad vīrietis viņu turējis un otrs vīrietis /pers. C/rāvis nost /pers. E/, viņu pašu pagrūžot malā un pēc viņa (/pers. D/) domām sitis, jo redzējis, kā vīrietis vicina rokas /pers. C/ virzienā. Iespējams, ka no automašīnas BMW izkāpuši vairāk kā divi vīrieši, bet atceras tikai divus, jo viss noticis ļoti ātri. Iznākot no kāpņu telpas, viņš (/pers. D/) gājis pa priekšu, un, kad vīrieši izkāpuši no mašīnas BMW, viņš jau bijis pagājis garām automašīnai BMW – kādus 5 metrus uz priekšu no minētās automašīnas, jo gājis pie savas automašīnas, kas atradusies priekšā automašīnai BMW. Minētajā automašīnā BMW noteikti bijis vairāk par diviem cilvēkiem, jo kad abi vīrieši, kurus pamanījis izlecot no automašīnas un dodoties viņu virzienā, automašīnas motors darbojies. Automašīnā noteikti bijis šoferis, jo vīrietis, kuš ievilcis /pers. E/ automašīnas aizmugurējā sēdeklī, arī pats tur iekāpis, un automašīna pabraukusi 100 metrus uz priekšu. Iespējams no automašīnas izkāpuši vairāk kā divi vīrieši, bet viņš (/pers. D/) pamanījis tikai divus, kuri izskrējuši no automašīnas. Viņam nodarīts morālais kaitējums, jo /pers. E/ uzskata par savu meitu, jo viņiem ir ļoti labas attiecības un ir meiteni iemīlējis kā savu miesīgu meitu. /pers. E/ nolaupīšana viņam bijis liels morāls trieciens, jo nav zinājis, kur viņa atrodas un vai ar viņu viss ir kārtībā (lietas 1.sējuma 152.-155.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē kā nepilngadīgās cietušās /pers. C/ pārstāve tika nopratināta **Rīgas Bāriņtiesas pārstāve/pers.O/**, no kuras liecības izriet, ka par lietas apstākļiem viņai nav nekas zināms. /pers. B/ ģimenē bijuši daudzi civiltiesiski strīdi, ir doti atzinumi saistībā ar nepilngadīgā bērna dzīvesvietu un saskarsmes tiesībām. Kompensācijas pieteikumu par nepilngadīgo /pers.E/ viņa nav iesniegusi un nevar to uzturēt.

Pirmās instances tiesā liecību sniegusi **lieciniece /pers. F/** par to, ka cietušā /pers. C/ ir viņas meita. 2007.gada 3.janvārī ap pulksten 16.00 /pers. C/ viņai piezvanīja un teica, ka paņems/pers. E/. Lieciniece bērnu saģērbusi, /pers. D/ aizgājis uz mašīnu. Pretī kāpņu telpas ieejai stāvēja melns džips, no tā izlēca trīs vīrieši, viens palika pie mašīnas aizmugurējām durvīm, divi metās pie /pers. E/ un/pers. C/, viņas sāka kliegt. /pers. E/ paķēra pie labās rokas, /pers. C/ iesita ar dūri pa plecu, trešais vīrietis uzbruka /pers.

D/, /pers. D/ nokrita, /pers. E/ierāva mašīnā, aizveda. Šoferis bija viens no trim vīriešiem. /pers. E/u atdeva pēc divām dienām, pēc tam /pers. E/ stāstīja, ka viņu aizveda uz Imantas staciju, onkuļi pārsēdās citā mašīnā, bet viņu pašu aizveda uz tēva dzīvokli, kur bija vecāmāte, vecaistēvs, Aļona.

Apelācijas instances tiesas sēdē lieciniece /pers. F/ liecināja, ka /pers. B/ bijis viņas meitas vīrs. Attiecības ar /pers. B/ normālas, lietišķas. Apsūdzēto/pers. A/ nepazīst, iepriekš nav redzējusi. 2007.gadā uz Ziemassvētku brīvdienām ciemos atbraukusi meita kopā ar savu meitiņu /pers. E/ un 2008.gada 3.janvārī /pers.E/ paprasījusi atbraukt ciemos pie viņas (/pers. F/). Viņa ciemojusies divas dienas. Viņas (/pers. F/) meita 3.janvārī atbraukusi pēc /pers. E/. Viņa zvanījusi ap plkst.16.20, un teikusi, ka pēc minūtēm 20 būs klāt. /pers. C/ atnākusi, pārģērbusi /pers. E, un izgājusi. Viņa (/pers. F/) gājusi pavadīt. Durvis aiztaisījusi un izgājusi uz trepēm, pakāpusies divus pakāpienus un redzējusi, ka /pers. C/ ar /pers.E/ ārā stāv. Notikumu redzējusi pa logu starp pirmo un otro stāvu. Starp pirmo un otro stāvu ir logs, apmēram 1,5 kāpienu, tiesā teikusi, ka divi, bet nekad nebija skaitījusi pakāpienus. Pa logu redzējusi, ka tieši pretī viņas logiem stāvējis melns džips. Pēkšņi atvērušās mašīnas durvis un izlēkuši trīs liela auguma vīrieši, apģērbti melnos kombinezonos un melnās cepurēs. Viens saķēris /pers. E/aiz rokas, un otrs /pers. C/. /pers. C/ centusies ar roku aizturēt /pers. C/, centusies /pers.E/ satvert aiz pleciem, bet otrs vīrietis sācis sist /pers.C/, nav atstūmis no /pers. E/, bet grūdis pa labo plecu./pers. E/histērijā kliegusi, /pers. C/ raudājusi. Viņa (/pers. F/) pieskrējusi pie loga un skatījusies. /pers. D/, ar kuru kopā atbraukusi /pers. C/, stāvējis divas mašīnas tālāk, tad skrējis pie tās mašīnas un droši vien gribējis glābt /pers. E/, aizturēt viņu. /pers. F/ skrējusi lejā pa trepēm. Pieskrējusi, durvis jau bijušas ciet, mašīnas logi aizmugurē bijuši tonēti, pilnīgi neko nevarēja redzēt, gribējusi ieraudzīt /pers. E/. Redzējusi, ka priekšā sēž šoferis vīrietis, melnā kombinezonā, ar melnu cepuri, viņš sēdējis profilā, bet nav ievērojusi vīrieša seju, tikai redzējusi kombinezonu un cepuri. Tad viņš lēnām sācis stūrēt, aizbrauca pa ielu. /pers. C/ ar /pers. D/ atcerējušies mašīnas numuru un marku, BMW, melns džips. Izsaukuši policiju./pers. D/paspējis pieskriet pie mašīnas, bet divi vīri pie /pers. C/ un /pers. E/, bet trešais stāvējis pie mašīnas durvīm, nekādas darbības nedarīja, bet kad pieskrēja /pers. D/, viņš viņu pagrūda un /pers. D/ nokrita, ar kājām izsita smiltis uz asfalta. Viņa redzējusi trīs vīriešus. /pers. E/ paķēra aiz labās rokas un centās ievilkt mašīnā, bet /pers. C/ centusies viņu aizturēt, saķert/pers. E/aiz pleciem, tas bijis vienā momentā. Trešais vīrietis stāvējis pie mašīnas, nav izkustējies. Tie divi, kas izlēca no mašīnas, viens centās/pers.C/saķert un sist, grūst ar plecu, lai aizturētu. Kad/pers. D/pieskrējis pie mašīnas, /pers. E/ jau bijusi mašīnā./pers. E/histērijā kliegusi.

Pirmās instances tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 5.punktu tika pārbaudītas nepilngadīgās **cietušās /pers. C/** pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

2007.gada 5.janvārī nepilngadīgā cietušā /pers. C/, juridiskās psiholoģes /pers.Z/ klātbūtnē liecināja, ka pirms divām dienām viņa kopā ar māti un /pers.D/ bija Imantā ciemos pie vecāsmātes. Kad /pers. C/, viņas māte un /pers. D/ bija izgājuši uz ielas, pie viņiem pienākuši vīrieši melnos apģērbos un viņu bija vairāk kā divi, viens no svešajiem vīriešiem iesēdinājis /pers. C/ automašīnā, kurā viņa ieraudzījusi savu tēvu. Sākumā /pers. C/ bijusi nobijusies, bet, ieraugot tēvu, mazliet nomierinājusies, un kad viņi sāka braukt, viņa saprata, ka viņi droši vien brauc uz tēva jauno dzīvokli. Ko tajā brīdī darīja māte un ko viņa teica, /pers. C/ nezin. /pers. C/ priecājusies par to, ka viņa brauc pie tēva, kāpēc māte nebrauca ar viņiem, viņa tēvam nav jautājusi. Kad tēvs atvedis /pers. C/ uz mājām, tur viņu sagaidījusi vecāmāte. /pers. C/ bijusi ļoti priecīga, redzot vecomāti. Pēc atbraukšanas viņi spēlējuši kārtis. /pers. C/ ļoti patīk pie tēva. Ar māti viņa šajās dienās nebija runājusi un zvanījusi, bet bija to gribējusi. /pers. C/ vairāk patīk dzīvot ārzemēs nekā Latvijā, tādēļ, ka tur ir siltāk un tīrāk, tur visi runā vāciski, bet viņa vācu valodu labi saprot un labi sarunājas vāciski. Māte parasti ir laba, tēvs arī ir ļoti labs. /pers. C/ nav redzējusi, ka tēvs dusmotos. Tajās dienās, kuras /pers. C/ ir pavadījusi pie tēva, viņai bija mazliet garlaicīgi, bet viņas ar vecomāti spēlējušās, bet tēvs, tāpat arī vecāmāte lasījuši viņai pasakas. Šodien tēva nebija mājās, jo viņš brauca uz kaut kādu tikšanos. Pie tēva /pers. C/ ir labi, bet viņa mazliet uztraucās par māti. Tēvočus, kuri iesēdināja viņu automašīnā pie tēva, /pers. C/ redzējusi pirmo reizi. Automašīna bija melnas krāsas džips, kad viņi braukuši ar to džipu, tajā sēdējusi viņa, viņas tēvs un vēl trīs tēvoči.

Agrāk /pers. C/ mācījusies Latvijā, bet tagad ārzemēs. Gan tur, gan šeit viņai ir vienāds daudzums draugu. /pers. C/ šajā brīdī vēlās braukt pie mātes tādēļ, ka ļoti noilgojusies. /pers. C/ liekās, ka vairāk viņa mīl

māti, saka, ka māte ar tēvu bieži strīdās un droši vien tādēļ, ka nevar viņu sadalīt. /pers. C/ stāvējusi netālu no savas mātes, kad pie viņiem pienākuši trīs tēvoči un viens viņu paņēmis uz rokām un, lai gan viņa pretojusies, šis tēvocis aiznesis viņu uz mašīnu, tādēļ viņa sabijusies, bet ko tad darījis /pers. D/ un māte, viņa nedzirdēja un neredzēja. /pers. C/ neatceras, vai viņa pazaudējusi cepuri un cimdus, kad nepazīstamais tēvocis viņu nesis uz melno džipu. Tagad pie tēva /pers. C/ jūtās mierīgi, nenervozē (lietas 1.sējuma 51;52, tulkojums - 53-55.lapas).

No **liecinieka /pers. H/** pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesas sēdē 2010.gada 26.aprīlī sniegtajām liecībām izriet, ka apsūdzētais /pers. B/ un cietusī /pers. C/ ir viņa vecāki. /pers. C/ ir viņa māsa. Savstarpējās attiecības starp vecākiem ir sliktas. Lai satiktos ar /pers. E/, vecāki kontaktējās caur viņu – /pers. H/. Par to, ka varēs tikties ar /pers. E/, tēvs ar māti vienojās ar viņa, liecinieka, starpniecību. Sākotnēji atteicās atļaut tēvam tikties ar /pers. E/, tad tēvs teica, ka aicinās tiesu izpildītāju, pēc kā māte teica, ka viņa būs Imantā un tēvs teica, ka brauks uz tikšanos. Pēc tam, 3.janvārī tēvs zvanīja, teica, ka viss ir labi, ka /pers. E/ ir pie viņa.

Apelācijas instances tiesas sēdē 2010.gada 26.aprīlī saskaņā ar kriminālprocesa likuma 501.panta nosacījumiem tika pārbaudītas liecinieka /pers. H/ liecības pirmstiesas procesā.

No liecinieka /pers. H/ 2007.gada 5.marta nopratināšanas protokola izriet, ka viņam ir zināms, ka starp viņa tēvu /pers. B/ un viņa māti ir domstarpības par meitas /pers.E/ audzināšanu. Domstarpību galvenais iemesls ir mātes nevēlēšanās atļaut meitai redzēties ar tēvu. Nekāda pamatojuma tādam aizliegumam nav. Agrāk, kad visi dzīvojuši kopā, māte pilnībā uzticējus tēvam rūpes par māsu. Kopā ceļojuši. /pers. E/ paticis pavadīt laiku kopā ar tēvu, savukārt viņam paticis rūpēties par meitu. Pēc šķiršanās mātes attieksme pret tēvu un pret viņa tikšanos ar meitu mainījusies. Tas noticis mātes materiālo pretenziju pret tēvu dēļ. 27.decembrī māte un/pers. E/atbraukušas uz Rīgu. Tajā pašā dienā tēvs viņam (/pers. H/) piezvanījis un palūdzis parunāt ar māti, bet viņa atbildējusi, ka negrib pat dzirdēt par to, lai atļautu tikšanos. Tāpat viņam arī zvanījusi vecāmāte (tēva māte) un lūgusi sarīkot tikšanos ar mazmeitu, vai aizvest /pers. E/ pie viņiem. Viņa un vectēvs nebija /pers. E/ redzējuši pusotru gadu un bija sagatavojuši Ziemassvētku dāvanas. Tēvs ar viņu (/pers. H/) par šo jautājumu bija runājis vairākas reizes. Bet māte nav ļāvusi /pers. E/ tikties ne ar tēvu, ne ar vecomāti un vecotēvu, ne ar /pers. E/ brālēnu un māsīcu. Kad no tēva uzzinājis, ka viņš kopā ar tiesu izpildītāju grasās braukt pie viņiem, pēc adreses /adrese D/, par to pateicis mātei. Viņa lūgusi pateikt viņam (/pers. B/), lai viņš to nedara, jo viņa ieplānojusi Jauno gadu sagaidīt ar /pers. E/, /pers. D/ un draugiem savās mājās. Viņa apsolījusi laist /pers. E/ pie tēva pēc svētkiem. Tēvs teicis, ka netic viņas solījumiem, bet ar tiesu izpildītāju pēc /pers. E/ nav atbraucis. 2.janvārī viņš (/pers. H/) sazvanījies ar tēvu, kuru informējis, ka 3.janvārī viņš varēs /pers. E/ paņemt no vecāsmātes Imantā, par to bija vienojies ar māti. 3.janvārī pēc pusdienlaika tēvs viņam piezvanījis un paziņojis, ka viņš ir paņēmis /pers. E/ un, ka viņi braucot pie viņa uz mājām. Mazliet vēlāk viņam (/pers. H/) piezvanījusi māte un pateikusi, ka tēvs paņēmis /pers. E/ pie vecāsmātes mājas Imantā un ka viņa pieprasa, lai viņš viņu tūliņ atvedot pie viņas. Māte nav paskaidrojusi, kas starp viņiem noticis un kādēļ viņa pēkšņi mainījusi savu lēmumu (lietas 1.sējuma 170.-183.lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē liecību sniedza **lieciniece /pers. G/**, no kurām izriet, ka viņai decembrī, neatceras kurā gadā, piezvanījusi vecāmamma, un teikusi, ka /pers.E/ grib satikties ar viņu /pers. E/ bijusi ļoti priecīga, rādījusi savas mantas, teikusi, ka grib redzēties, bet tante/pers.C/ pret to iebilstot

Pirmās instances tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tika pārbaudītas liecinieces /pers. G/ liecības pirmstiesas procesā, kuras viņa apstiprināja tiesas sēdes laikā un no kurām izriet, ka notikuma dienā vecmāmiņa piezvanīja /pers. G/, ka /pers. C/ vēlas satikties ar /pers. G/, tad viņas satikās, pastaigājās, spēlējās, /pers. C/ pavadot laiku kopā ar /pers. G/ un /pers. B/ ,bija ļoti iepriecināta, /pers. C/ vēlējās satikties ar viņiem, bet pret to iebilst tante /pers.C/ (/pers. C/). (1.sējuma lietas lapas 185.-188.),

Kā izriet no liecinieka **/pers. C/** tiesas sēdē un kriminālprocesā agrāk sniegtajām liecībām, kuras nolasītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā, un kuras viņš apstiprināja tiesas sēdes laikā (lietas l.sējuma 206.-207.lapas), viņš vairākus gadus nebija redzējis mazmeitu /pers. C/, kuru vedekla aizveda uz

ārvalsti, bet tad dēls /pers. B/ sacīja, ka mazmeita brauks ciemos un divas dienas būs pie viņa, /pers. E/ mīl viņu ģimeni un viņi savukārt mīl /pers. E/.

Tiesu kolēģija, izvērtējusi pierādījumus lietā, apelācijas protestā un sūdzībās norādītos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesa spriedumā, vērtējot pierādījumus, pareizi secinājusi, ka apsūdzēto vaina ir pierādīta, tomēr nepamatoti izslēgusi no apsūdzības vairākus tajā norādītos faktus un darbības, līdz ar ko spriedums ir atceļams un lietā pēc būtības taisāms jauns nolēmums.

Tiesu kolēģija konstatē, ka /pers. B/ un /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā, tas ir, izdarīja patvarību - patvaļīgas darbības, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ja šo darbību tiesiskumu apstrīd cita persona, ja šo darbību rezultātā radīts būtisks kaitējums un tās saistītas ar vardarbību pie sekojošiem apstākļiem:

/pers. B/ zinot, ka 2006.gada 27.decembrī viņa mazgadīgā meita /pers. C/ kopā ar savu māti /pers. C/ un mātes draugu /pers. D/ atlidoja uz Latviju, lai pavadītu Ziemassvētku brīvdienas, nolēma izmantot savas tiesības satikties ar savu meitu /pers. C/ un paņemt viņu pie sevis skolas brīvdienu laikā, kā tas noteikts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumā starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma 3.punktā.

/pers. B/ bijusī sieva /pers. C/, kurai ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumu starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma l.punktā noteiktas tiesības īstenot ikdienas aizgādību pār mazgadīgo /pers. C/, atteicās izpildīt viņa lūgumu, nedeva viņam atļauju satikties ar /pers. C/, lai paņemtu meitu pie sevis skolas brīvlaikā un paziņoja, ka /pers. C/ nevēlas satikties un pavadīt laiku ar /pers. B/.

/pers. B/, uzskatot, ka viņa bijusī sieva /pers. C/ nepilda Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmuma un starp /pers. B/ un /pers. C/ 2006.gada 10.maijā noslēgtā izlīguma l.punkta un 3.punkta noteikumus, un zinot kārtību, kādā veidā piespiedu kārtā izpildāms tiesas lēmums, lai nodrošinātu tā izpildi, pamatojoties uz civillietā Nr.CA 2347/18-2006 2006.gada 10.maijā pieņemto lēmumu, 2006.gada 29.decembrī vērsās Rīgas apgabaltiesā ar lūgumu izsniegt viņam izpildu rakstu par saskarsmes tiesībām ar meitu /pers. C/. Nesagaidījis tiesas izpildu rakstu, /pers. B/ nolēma satikties ar /pers. C/ un paņemt /pers. C/ pie sevis skolas brīvlaikā pret /pers. C/ gribu, patvaļīgi, apejot likumā noteikto kārtību, neievērojot Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas l.punktā, 540.panta pirmās daļas l.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā noteikto tiesas lēmuma piespiedu izpildes kārtību.

Lai realizētu savu nodomu /pers. B/ 2006.gada decembrī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā vienojās ar /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem par to, lai patvaļīgi, neievērojot likumā noteikto kārtību, pret /pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/ pie sevis.

/pers. B/ 2007.gada 3.janvārī ap plkst.15.00, zinot, ka /pers. C/ kopā ar savu māti /pers. C/ un /pers. D/ atrodas ciemos pie /pers. C/ mātes /pers. F/, kura dzīvo /adrese A/, pēc iepriekšējas vienošanās, kopā ar /pers. A/ un ar pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotiem vīriešiem, ar automašīnu BMW X5 valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/ un kura bija /pers. A/ lietošanā atbrauca un gaidīja /pers. C/ netālu no mājas Nr.24,/adrese/.

Kad /pers. E/kopā ar māti /pers. C/ un /pers. D/ izgāja no mājas kāpņu telpas /adrese/, saskaņā ar iepriekš sadalītiem pienākumiem, izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši, ieraugot /pers. C/, izlēca no automašīnas, lai paņemtu /pers. C/.

Tajā pašā brīdī /pers. A/ saskaņā ar iepriekš sadalītiem pienākumiem, sēžot pie automašīnas stūres, iedarbināja automašīnas dzinēju un kopā ar /pers. B/ palika automašīnā, gaidot, kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši atvedīs /pers. C/.

Divi no izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem pieskrēja pie /pers. C/ un /pers. C/, lai pret /pers. C/ un

/pers. C/ gribu paņemtu /pers. C/. Viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem pieskrēja pie /pers. D/, pagrūda viņu, satvēra /pers. D/ aiz rokas, turēja viņu, nedeva iespēju viņam palīdzēt /pers. C/, /pers. C/, un turot /pers. D/ aiz rokas, ne mazāk kā divas reizes mēģināja ar dūri iesist /pers. D/ pa seju, kas viņam neizdevās, jo /pers. D/ izvairījās no sitieniem.

/pers. C/ redzot, ka izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši mēģina atņemt viņai meitu, skrēja projām, turot /pers. C/ pie rokas. Divi izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši panāca viņas un mēģināja izraut no /pers. C/ rokas /pers. C/. Viņiem tas neizdevās, viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem ar dūri iesita /pers. C/ pa kreiso plecu. /pers. C/ turpināja pretoties, izmeklēšanā nenoskaidrotais vīrietis iesita viņai ar dūri pa plecu, no saņemtā sitiena viņa nokrita zemē un palaida /pers. C/ roku. Viens no izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem paņēma /pers. C/ uz rokām un aiznesa uz automašīnu BMW X5 valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā viņus gaidīja /pers. B/ un /pers. A/. Tādējādi /pers. C/tika nodarīts miesas bojājums - labās rokas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, kas neizraisa veselības traucējumus uz ilgāku laiku kā sešas dienas.

Kad pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotie vīrieši kopā ar /pers. C/ iesēdās minētajā automašīnā, tad /pers. A/ lēnām sāka braukt uz priekšu, gaidot izmeklēšanas laikā nenoskaidroto vīrieti, kurš atradās pie /pers. D/. Redzot, ka /pers. C/ iesēdināta automašīnā, šis vīrietis palaida /pers. D/, aizskrēja līdz automašīnai, kuru vadīja /pers. A/, un ielēca tajā. Pēc tam /pers. B/ kopā ar /pers. A/, izmeklēšanā nenoskaidrotajiem vīriešiem un /pers. C/ no nozieguma vietas aizbrauca. Aizbraukuši no nozieguma vietas, /pers. B/ kopā ar /pers. C/ pārsēdās /pers. B/ lietošanā esošajā automašīnā un aizveda /pers. C/ uz dzīvokli Nr.628, /adrese/. Pēc tam /pers. B/ policijas darbiniekiem atteicās nosaukt /pers. C/ atrašanās vietu.

Tādējādi /pers. B/, pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā ar /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotiem vīriešiem, lietojot vardarbību, pastāvot strīdam par kārtību, kādā izmantojamas saskarsmes tiesības, un zinot kārtību, kādā veicama tiesas lēmuma izpilde piespiedu kārtā, patvaļīgi, apzināti neievērojot Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas 1.punktā, 540.panta pirmās daļas 1.punktā, 541.pantā, 555.pantā, 556.pantā noteikto tiesas nolēmuma piespiedu izpildes kārtību, izdarīja patvarību, ar ko nodarīja būtisku kaitējumu, kas izpaudās ar to, ka tika ierobežota /pers. C/ pārvietošanās brīvība un /pers. C/ pret viņas gribu, lietojot fizisku spēku tika iesēdināta automašīnā un aizvesta no mātes /pers. C/. /pers. B/, /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši, nelikumīgi aizvedot /pers. C/ bez viņas mātes /pers. C/ piekrišanas, apdraudēja /pers. C/ un /pers. C/ ar likumu aizsargātās intereses un tiesības, proti apdraudēja /pers. C/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, liedzot /pers. C/ un /pers. C/ sazināties savā starpā un uzturēt tiešus kontaktus, kā arī apdraudēja /pers. E/ Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem. Vienlaikus /pers. B/, /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotie vīrieši, ar savām darbībām apdraudēja /pers. E/ Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantā noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Ar šādām darbībām /pers. B/ un /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04.).

Tiesu kolēģija uzskata, ka šādas apsūdzēto darbības atzīstamas par pierādītām un kvalificējamas kā patvarības izdarīšana, pielietojot vardarbību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās. Visas šīs darbības bija vērstas uz viena kopīga mērķa sasniegšanu un tās aptvēra vainīgo personu vienots nodoms, iepriekš savstarpēji par to vienojoties un sadalot lomas izvirzītā mērķa sasniegšanai.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2006.gada 10.maija lēmumu apstiprināts starp /pers. B/ un /pers. C/ noslēgtais izlīgums, saskaņā ar kura 1.punktu puses vienojušās, ka vecāki realizē kopīgu aizgādību pār meitu /pers. C/, ikdienas aizgādības realizāciju atstājot /pers. C/, bet /pers. B/ izmantojot saskarsmes tiesības. Izlīguma 2. punktā noteikts, ka /pers. B/ drīkst tikties ar meitu vienu reizi nedēļā bērna dzīves vietā, vai paņemot meitu viņas dzīves vietā sestdienā pulksten 13.00 un atdodot /pers. C/ sestdienā pulksten 20.00 un paņemot meitu svētdienā pulksten 09.00 un atdodot /pers. C/ svētdienā

pulksten 17.00.

Saskaņā ar apstiprinātā izlīguma 3.punktu, /pers. B/ drīkst ņemt /pers. C/ pie sevis skolas brīvlaikā to otrajā pusē, bet ne vairāk kā pusi no brīvlaika. Paņemot meitu, /pers. C/ iedod /pers. B/ meitas pasi un /pers. B/ to atdod /pers. C/, atdodot bērnu. Šajā laikā /pers. B/ pavada laiku kopā ar meitu (2.sēj., l.l.207-208).

Ar Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 1.augustā /pers. B/ izsniegtu apliecību par viņa tiesībām uz satikšanos ar /pers. C/, saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 10.maija lēmumu (lietas 2.sējuma1 81.-184.lapas) noteikts tiesas nolēmuma izpildes gaitas pamatojums un ar to dota iespēja veikt lēmuma izpildi.

No /pers. B/ 2006.gada 29.decembra iesnieguma zvērinātam tiesu izpildītājam Ginteram Hmeļevskim (lietas 2.sējuma 180.lapa) izriet, ka /pers. B/ lūdzis zv.tiesu izpildītāju fiksēt faktu, vai viņš drīkstēs 2006.gada 30.decembrī tikties ar meitu paņemot no adreses /adrese E/, kur pašlaik dzīvo meita un viņas māte. No zvērināta tiesu izpildītāja Gintera Hmeļevska 2007.gada 11.oktobrī policijai sniegtā paziņojuma (lietas l.sējuma 220.lapa) redzams, ka /pers. B/ telefoniski vienojies par tikšanos 2006.gada 30.decembrī ar zvērinātu tiesu izpildītāju Ginteru Hmeļevski, taču /pers. B/ to atsauca un netika uzsāktas nekādas darbības fakta fiksēšanai, ka /pers. B/ tiek liegtas saskarsmes tiesības ar bērnu.

Ar /pers. B/ lūgumu Rīgas apgabaltiesai no 2006.gada 28.decembrī par izpildraksta izdošanu par tiesību uz satikšanos nodrošināšanu ar /pers. C/ (2.sēj.,186.1p.) un ar Rīgas apgabaltiesas 2007.gada 24.janvārī izdotu izpildrakstu /pers. B/ par viņa tiesībām uz satikšanos nodrošināšanu ar /pers. C/ (lietas 2.sēuma,189-190.lapas) regulēta tālākā tiesas nolēmuma izpildes gaita.

/pers. B/ aizstāvja apelācijas sūdzībā tika apstrīdētas /pers. D/, /pers. C/ (/pers. C/) un /pers. F/ liecību patiesīgums, kā arī /pers. D/ liecību iegūšanas atbilstība likumam. Aizstāvis norādījis, ka nav strīda par to, ka starp bijušajiem laulātajiem /pers. B/ un /pers. C/ izveidojušās ļoti sliktas savstarpējās attiecības un viņi pat nevar kontaktēt savā starpā. Ievērojot to, ka lieciniece /pers. F/ ir /pers. C/ māte, bet /pers. D/ ir /pers. C/ dzīves draugs, ir pamats uzskatīt, ka šīs personas ir ieinteresētas sniegt liecības ar apsūdzošu ievirzi attiecībā pret /pers. B/.

Tiesu kolēģija secina, ka šāds arguments nav apstiprinājies un nav konstatēti apstākļi, kas, neraugoties uz apsūdzētā un cietušās sliktajām savstarpējām attiecībām, ļautu secināt, ka šīs personas liecina nepatiesi. Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt cietušo /pers. C/ (/pers. C/), /pers. D/ un liecinieces /pers. F/ sniegtās liecības par notikušo 2007.gada 3.janvārī. Par notikušā būtiskiem apstākļiem liecības savstarpēji apstiprinās, visas šīs personas ir liecinājušas par vairākiem nepazīstamiem vīriešiem, kas izlēca no automašīnas un par šo vīriešu darbībām, kas bija vērstas uz to, lai atņemtu /pers. C/ meitu un ievilktu svešajā automašīnā. Atšķirības notikušā niansēs un detaļās, ir loģiski izskaidrojamas ar uzbrukuma straujo raksturu un katras personas individuālu notikušā uztveri, minētās atšķirības nav būtiskas un nav uzskatāmas par tādām, kas dotu pamatu neticēt šīm liecībām.

Nav pamata apšaubīt /pers. C/ (/pers. C/) liecības tāpēc, ka viņai miesas bojājumi tika konstatēti uz labās rokas, lai gan no liecībām izriet, ka sitieni tika izdarīti par kreiso plecu.

No cietušās /pers. C/ sākotnējām liecībām, kas tika sniegtas 2007.gada 3.janvārī, tas ir, tūlīt pēc notikušā un tika pārbaudītas tiesa sēdē, izriet, ka cietušā precizējusi, ka sitienus saņēmusi pa kreiso plecu, no otra sitiena cietusī nokritusi uz zemes, atlaižot meitas roku (lietas 1.sējuma 94.lapa). Savukārt no 2007.gada 4.janvāra tiesas medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.1-51 (lietas 1.sējuma 111-112.lapas) redzams, ka cietusī ekspertam stāstījusi tāpat kā procesa virzītājam, ka uzbrucējs 2 reizes iesita pa kreiso plecu locītavu, no kā viņa nokrita, sasita labo elkoni. No eksperta atzinuma izriet, ka /pers. C/ 2007.gada 3.janvārī nodarītie miesas bojājumi: labās rokas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas neizraisa veselības traucējumu uz laiku virs 6 dienām, kas varēja rasties 2007.gada 3.janvārī – cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā.

Saskaņā ar 2010.gada 21.oktobra likumu ”Grozījumi likumā “Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un

piemērošanas kārtību" (spēkā no 2011.gada 1.janvāra), 3.pielikumā sniegts izskaidrojums, kas ir viegli miesas bojājumi un atbilstoši tajā noteiktajam, viegli miesas bojājumi ir miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai vai vispārējo darbspēju nenozīmīgu paliekošu zaudējumu līdz 5 procentiem (ieskaitot). Tiesu kolēģija secina, ka ar tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.26-2587 (lietas 1.sējuma 31-32.lapas) konstatēts, ka cietušajai /pers. C/ nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura ir tādi, kas nav viņai izraisījuši veselības traucējumu virs 6 dienām, līdz ar ko tie nav uzskatāmi par viegliem miesas bojājumiem likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma izpratnē.

Pretrunas liecībās par to, vai uzbrucējiem bija cepures vai nebija, tiesu kolēģijas ieskatā, nav būtiskas, jo cietušie uzbrucējus raksturoja kā līdzīgās, tumšās drēbēs ģērbtus liela auguma vīriešus. Ar cietušo /pers. C/, /pers. D/ un liecinieces /pers. F/ liecībām apstiprinās, ka viss notika ļoti pēkšņi un negaidīti un katrs cietušais, kā arī lieciniece /pers. F/ uztvēra notikušo citādos apstākļos. Minētais nenozīmē, ka jebkāda veida nesakritības konstatēšana liecībās ir pamats, lai atzīstu, ka visas ziņas, ko sniedz šī persona – nav ticamas.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt liecinieces /pers. F/ liecību patiesumu tāpēc, ka viņai vairāku gadu garumā ir ievietots kardiostimulators un ka viņa tādēļ nav varējusi ātri pārvietoties. Situācija, kad notika /pers. C/ izraušana no mātes rokas un aizvešana raksturojama kā ārkārtēja situācija, kas varēja būt par pietiekamu pamatu liecinieces /pers. F/ ātrai rīcībai šādā spriedzes un stresa situācijā.

Apelācijas sūdzībā norādītais apgalvojums, ka /pers. F/ notiekošo redzēt traucēja sienas izvirzījums un kāpņu telpas nojume, un tādēļ /pers. F/ notiekošo vispār nav varējusi redzēt, tiesu kolēģijas ieskatā, nav apstiprinājies. Apelācijas instances tiesas sēdē tāpat kā pirmās instances tiesas sēdē /pers. F/ liecināja, ka notikušo ir redzējusi pa kāpņu telpas logu, starp pirmo un otro stāvu, un tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt liecinieces liecības.

No lietas materiāliem pievienotajām aizstāvja iesniegtajām fotogrāfijām redzama gar māju esošā trotuāra daļa un daļēji redzamas automašīnas (lietas 5.sējuma, 66a-68.lapas). Tiesu kolēģijas ieskatā pretēji /pers. B/ un viņa aizstāvja viedoklim šis fakts nenorāda uz to, ka /pers. F/ pa šo logu nevarēja redzēt notiekošo uz ielas. Vērā ņemams tas, ka fotogrāfijas tiek uzņemtas, cilvēkam atrodoties miera stāvoklī, pastāvot iespējai vizuāli gan pietuvināt, gan attālināt foto uzņemšanas objektu, kas ietekmē redzamā apjomu. Savukārt no /pers. F/ liecībām izriet, ka, ieraugot uzbrukumu ģimenes locekļiem viņas uzmanība bija pievērsta notikumiem uz ielas, un apšaubāms, ka viņa spēja precīzi piefiksēt un atcerēties uz kura pakāpiena, precīzi kādā pozā šo skatu vēroja, turklāt vērā ņemams, ka lietā nav noskaidrots, no kāda auguma augstuma notikušo vēroja /pers. F/ un no kāda auguma augstuma un kādā pozā atrodoties fotogrāfijas uzņēma tiesu izpildītājs.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto argumentāciju par to, ka /pers. D/ liecības ir iegūtas, pārkāpjot likuma prasības, tiesu kolēģija secina, ka /pers. D/ pratināšanas laikā pirmstiesas procesā nav pieļauti tādi pārkāpumi, lai viņa liecību atzītu par pierādīšanā nepieļaujamu un neizmantojamu .

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmās daļas nosacījumiem, kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Šī panta otrajā daļā ir reglamentēts, kādas ziņas par faktiem ir atzīstamas par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām. Savukārt, šī panta trešās daļas nosacījumi paredz, ka ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pieļaujot citus procesuālos pārkāpumus, uzskatāmas par ierobežoti pieļaujamām un var tikt izmantotas pierādīšanā tikai tādā gadījumā, ja pieļautie procesuālie pārkāpumi ir nebūtiski vai var tikt novērsti, tie nevarēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu vai ja to ticamību apstiprina pārējās procesā iegūtās ziņas.

Kriminālprocesa likuma 114.panta trešās daļas nosacījumi paredz, ka amatpersona, kura uzaicina tulku, informē viņu par tulka tiesībām un pienākumiem, kā arī, par atbildību par nepatiesu tulkošanu vai atteikšanos tulkot. Par tiesībām un pienākumiem nav jāinformē tulks, kuram tulkošana ir profesionāls amata pienākums un kurš, uzsākot amata pildīšanu, savu atbildību ir apliecinājis ar parakstu.

/pers. D/ liecību policijā sniedzis 2007.gada 3.janvārī, piedaloties tulkam. Liecība protokolā fiksēta latviešu valodā, faktu, ka piedalījies tulks, apliecina tulka paraksts protokolā, protokolā norādīts, ka cietušā nopratināšana notikusi, piedaloties tulkam/pers.T/ un tulks ir brīdināts par krimināLatbildību pēc Krimināllikuma 302.panta par nepamatotu atteikšanos no tulkošanas un pēc Krimināllikuma 300.panta par apzināti nepatiesu tulkojumu (lietas 1.sējuma 153-155.lapas).

Personas, kura veikusi tulkošanu, dati ir norādīti protokolā, tulks ir brīdināts un tiesa nekonstatē nekādus pārkāpumus, kas ļautu apšaubīt protokolā fiksēto liecību pēc būtības. Bez tam, apelācijas instances tiesā tika nopratināts cietušais /pers. D/, kā arī tika atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta otrajam punktam pārbaudītas viņa 2007.gada 3.janvārī sniegtās liecības, kuras cietušais /pers. D/ pilnībā apstiprināja, līdz ar ko nav pamata uzskatīt, ka tulks darbu būtu veicis neprofesionāli vai nepareizi tulkojis.

Bez tam, cietušo /pers. C/ (/pers. C/), /pers. D/ un liecinieku liecības apstiprina nepilngadīgās /pers. C/ sniegtās liecības, kuru patiesumu tiesai nav pamata apšaubīt.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ norādīja uz to, ka pēc viņa domām pratinot viņa meitu tika pieļauti procesuāli pārkāpumi. Tiesu kolēģija uzskata, ka pratinot /pers. C/ ir ievēroti Kriminālprocesa likuma 152.panta nosacījumi, jo mazgadīgā cietušā liecības 2007.gada 5.janvārī sniegusi psiholoģes klātbūtnē. Pratinot nepilngadīgo, ir tiesības piedalīties pie pratināšanas kādam no tuviniekiem vai uzticības personai, taču tas nav obligāts nosacījums un turklāt tas ir atkarīgs no paša nepilngadīgā gribas.

Nav pamata uzskatīt, ka /pers. C/ (/pers. C/) būtu kaut kādā veidā ietekmējusi /pers. C/ sniegt nepatiesas liecības, jo, kā redzams no lietas materiāliem, /pers. E/ pie savas mātes /pers. C/ tika atvesta dienu vēlāk – 2007.gada 6.janvārī un līdz tam laikam viņas nav pat sazinājušās.

Apelācijas sūdzībās ir arī apstrīdēts tas, vai tiesas lēmums par izlīguma apstiprināšanu ir izpildāms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas 4.punktu tiesas lēmumi par izlīguma apstiprināšanu ir izpildāmi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Arī Civilprocesa likumā 228.panta trešajā daļā ir noteikts, ka ar tiesas lēmumu apstiprinātais izlīgums ir izpildāms, ievērojot tiesas sprieduma izpildes noteikumus, savukārt Civilprocesa likuma 620.pantā ir atrunātas sekas kādas rodas, ja neizpilda spriedumu. Tiesas izpildītājs šajā gadījumā sastāda aktu par sprieduma nepildīšanu un aktu nosūta tiesai, kura lemj par naudas soda uzlikšanu.

No lietas redzams, ka /pers. B/ ar iesniegumu tiesā par izpildraksta izsniegšanu par saskarsmes tiesībām griezās tikai 2006.gada 29.decembrī, kas ir iesnieguma saņemšanas datums (lietas 2.sējums, 186.lapa), bet izpildraksts izsniegts tikai 2007.gada 24.janvārī (lietas 2.sējuma 189-190.lapas). Līdz ar to nav pamata apšaubīt, ka /pers. B/ zināja kādā kārtībā notiek tiesas lēmuma piespiedu izpilde. Par šiem apstākļiem /pers. B/ ir liecinājis arī savās liecībās.

Apliecība spriedumam par saskarsmes tiesībām (lietas 2.sējuma 181-184.lapas) un kas tika izdota saskaņā ar Padomes Regulu Nr.2201/2003 par jurisdikciju un sprieduma atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību, šāda apliecība ir sprieduma apstiprinājums, lai to atzītu un realizētu citā dalībvalstī.

Tiesu kolēģija uzskata, ka ir pierādīts, ka /pers. B/ personu grupā ar /pers. A/ un nenoskaidrotajiem vīriešiem, nevienojoties ar bērna māti par tikšanās vietu un laiku, nesagaidot tiesas izpildu rakstu, izdarīja patvarīgu /pers.E/ paņemšanu, pārkāpjot normatīvajā aktā paredzēto tiesas sprieduma piespiedu izpildes kārtību.

Pretēji /pers. B/ un viņa aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītajam tiesu kolēģija uzskata, ka citu personu, un to precīza skaita, kas piedalījās noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, nenoskaidrošana nav šķērslis, lai pierādītu /pers. B/ un /pers. A/ darbību subjektīvo pusi. Par darbību subjektīvo pusi var spriest pēc

nodarījuma objektīvās puses pazīmēm, pie kam noziedzīga nodarījuma faktiskie apstākļi, raksturs un veids kā tas izdarīts ļauj spriest par tā izdarīšanai iesaistīto personu psihisko attieksmi pret nodarījumu.

Tiesu kolēģija secina, ka lietas iztiesāšanas laikā nav apstiprinājušies apsūdzētā /pers. B/ paskaidrojumi par to, ka viņš pats piegāja pie meitas, paņēma viņu uz rokām un aiznesa uz savu automašīnu.

No /pers. C/ (/pers. C/) liecībām izriet, ka no tumšās automašīnas, kas stāvēja mājas priekšā izskrēja vairāki vīrieši, precīzi nenosaucot divi vai trīs, pieskrēja pie viņas un meitas, grūda /pers. D/, turēja viņu, kā arī, iesita viņai pa plecu, no kā viņa nokrita. Nevienu no šīm personām cietuši nav atpazinusi, kā arī savās liecībās nav norādījusi, ka starp šīm personām bija arī viņas bijušais vīrs /pers. B/.

No cietušās /pers. C/ liecībām izriet, ka pie viņas pieskrēja nepazīstami onkuļi, aiznesa viņu uz automašīnu un tikai, ieraugot automašīnā tēvu, viņa nedaudz nomierinājusies.

Arī lieciniece /pers. F/ savās liecībās norādījusi, ka starp personām, kuras uzbruka /pers.C/ un /pers. C/, nav bijis /pers. B/.

Tiesu kolēģija secina, ka ar krimināllietas materiāliem apstiprinās, ka starp /pers. B/ un /pers. C/ bija naidīgas attiecības un pastāvēja grūtības noslēgto izlīgumu pildīt atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem.

To apliecina liecinieks /pers. H/, kurš liecināja, ka vecākiem bija grūti savstarpēji kontaktēties un pārsvarā tas notika ar viņa starpniecību. Domstarpību galvenais iemesls bija mātes nevēlēšanās atļaut /pers.E/redzēties ar tēvu. Tāpat no /pers. H/ liecības izriet, ka tēvs sagaidīja /pers. E/ Rīgas lidostā 2006.gada nogalē, kad viņa atlidoja no Austrijas un bija redzams, ka mātei tas nepatika. Arī savu vēlmi tikties ar /pers. E/ tēvs bija izteicis ar viņa, /pers. H/, starpniecību. Māte tam piekritusi negribīgi, tikai pēc tā, kad tēvs teica, ka vērsīsies pie tiesu izpildītāja.

Faktu, ka ar bērna māti /pers. C/ /pers. B/ nebija vienojies par tikšanās laiku un vietu, kā arī, par bērna atdošanu mātei laiku, apliecina /pers. C/, /pers. D/ un /pers. F/ liecības par to, ka pēc ciemošanās pie /pers. F/, /pers. E/ kopā ar māti un /pers. D/ grasījās doties projām, un svešo personu pēkšņais uzbrukums un /pers.E/ aizvešana bija negaidīta.

No nepilngadīgās /pers. C/ liecībām neizriet, ka viņa būtu zinājusi, ka viņai gaidāma tikšanās ar tēvu, ka viņa būtu gaidījusi šo tikšanos un kad viņu paņēmis svešs vīrietis – meitene būtu sapratusi, ka tagad viņa brauks pie tēva. Tieši pretēji- no liecībām tiesu kolēģija secina, ka /pers.E/ tas bija negaidīti un viņa bija ļoti nobijusies.

Minētās liecības ir pretrunā ar apsūdzētā /pers. B/ apelācijas instances sēdē un 1.instances tiesas sēdē liecināto par to, ka viņam ar /pers. C/ (/pers. C/) bija sarunāts konkrēts tikšanās laiks, kad viņš varēs paņemt savu meitu un šis laiks bija sarunāts ar viņa dēla /pers. H/ starpniecību.

Tiesu kolēģija netic šīm liecībām un uzskata, ka šāda vienošanās nav pastāvējusi, jo tās neapstiprinās ar cietušo un liecinieces /pers. F/ liecībām, kas jau analizētas šajā spriedumā, kā arī tās neapstiprinās arī ar paša apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām.

No /pers. B/ pirmstiesas procesā 2007.gada 9.janvārī sniegtajām liecībām aizdomās turētā statusā (lietas 2.sējuma 6-15.lapas) kuras tika pārbaudītas apelācijas instances tiesā, /pers. B/ iesniedza pašrocīgi rakstītas, uz datora drukātās liecības, kurās norādīja, ka viņš bija pieņēmis lēmumu tikties ar meitu bez mātes piekrišanas, viņš apzinājās, ka /pers.C/ būs saniknota par to, bet viņam nebija citu variantu.

Arī no /pers. B/ iesnieguma policijai, kas policijas nodaļā saņemts 2007.gada 24.janvārī (lietas 2.sējuma 20-22, 23-26.lapas) izriet, ka nekāda atļauja par tikšanos ar meitu no /pers.C/ nebija saņemta.

To, ka /pers. B/ nebija saņēmis atļauju no /pers. C/ (/pers. C/) apstiprina arī liecinieka /pers. C/ liecības

kas tika pārbaudītas pirmās instances tiesā, kurš liecināja, ka aptuveni pirms nedēļas /pers. B/ viņam stāstīja, ka saticis lidostā savu meitu, taču /pers.C/neatļāva satikties. Pēdējo reizi Jevgēnijs /pers. B/ bija redzējis 2006.gada 30.decembrī autoservisā, kas ir tajā dienā, kad /pers. B/ atsauca zvērināta tiesu izpildītāja vizīti, jo it kā esot bijusi panākta vienošanās, ka varēs tikties ar meitu. Liecinieks /pers. C/ liecinājis ka viņš jautājis /pers. B/ vai ir jaunumi no /pers.E/, bet /pers. B/ atbildējis, ka jaunumu neesot.

Apsūdzētā /pers. B/ sniegtās liecības tiesas sēdēs un pirmstiesas procesā tiesu kolēģija vērtē kā pretrunīgas, un uzskata, ka šādā veidā, apgalvojot, ka bija panākta vienošanās ar /pers. C/ (/pers. C/) par meitas paņemšanu, ka no automašīnas izkāpa un meitu paņēma viņš nevis svešai vīrietis, /pers. B/ vēlas attaisnot savu rīcību un izvairīties no likumā paredzētās atbildības.

Atbilstoši Krimināllikuma 19.pantam par dalību (līdzizdarīšanu) uzskatāma apzināta noziedzīga darbība, ar kuru tīšu noziedzīgu nodarījumu kopīgi, to apzinoties, tieši izdarījušas divas vai vairākas personas (tas ir, grupa). Katra no šīm personām ir noziedzīgā nodarījuma dalībnieks (līdzizdarītājs).

Ar lietā pārbaudītajiem pierādījumiem ir apstiprinājies, ka /pers. B/ sava mērķa sasniegšanai vienojās par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrotajām personām, viņu starpā bija sadalīti pienākumi, par ko liecina savstarpēji saskaņotās darbības. Veiktās darbības bija saistītas ar vardarbību, kas izpaudās ne tikai kā /pers. D/ grūšana, turēšana un sitienu izdarīšana /pers. C/, bet arī kā /pers. E/ izraušana no mātes rokām, satveršana un aiznešana uz automašīnu.

Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atbilstoši Krimināllikuma 23.panta ceturtajai daļai ir ilgstošs noziedzīgs nodarījums un tas netika pabeigts ar /pers.E/vardarbīgu atņemšanu mātei, inkriminētais noziedzīgais nodarījums tika turpināts arī vēlāk, aizvedot /pers. C/ ar automašīnu un noslēpjot dzīvoklī Nr.628 Republikas laukumā Nr.3 Rīgā.

Tiesu kolēģija arī uzskata par pierādītām apsūdzībā minētās /pers. A/ darbības. Izvērtējot /pers. A/ sniegtās liecības, tiesu kolēģija secina, ka tās nav konsekventas un par notikušo /pers. A/ katru reizi sniedzis atšķirīgu notikumu izklāstu. Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. A/ apstiprināja, ka viņš vadīja automašīnu, norādījis, ka neatceras notikušo.

No cietušās /pers. C/ (/pers. C/) 2007.gada 3.janvāra liecībām pirmstiesas procesā, kuras tika pārbaudītas pirmās instances tiesā, izriet, ka izejot no kāpņu telpas, svešā automašīna nebija iedarbināta, automašīnas vadītājs iedarbināja automašīnu tikai tad, kad no tās izskrēja trīs vīrieši (lietas 1.sējuma 93.lapa) .

No cietušā /pers. D/ 2007.gada 3.janvāra liecībām pirmstiesas procesā, kuras tika pārbaudītas pirmās instances un apelācijas instances tiesā, izriet, ka tad, kad svešais vīrietis aizvilka meiteni līdz mašīnai, tai darbojās motors, tā pabrauca uz priekšu kādus 100 metrus un tad otrs vīrietis palaida vaļā /pers. D/, aizskrēja uz automašīnu un iesēdās tajā, pēc kā automašīna, sagaidījusi šo vīrieti, aizbrauca.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. D/ analoģiski liecināja, ka automašīna ar ieslēgtu motoru gaidījusi /pers.E/ ar vīrieti, pēc kā pabraukusi uz priekšu apmēram 100 m, sagaidījusi pārējos un tad aizbraukusi (lietas 7.sējuma 42.lapa).

Tiesu kolēģija uzskata, ka šīs liecības viennozīmīgi norāda uz to, ka /pers. A/ notikuma laikā sekoja līdzi pārējo izmeklēšanā nenoskaidroto vīriešu darbībām, ar spēku atņemot /pers.E/mātei, un atbilstoši rīkojās, lai pēc iespējas ātrāk, pēc tam, kad nepilngadīgā /pers.E/ bija iesēdināta automašīnā, netraucēti aizbrauktu prom no notikuma vietas, viņa rīcība bija saskaņota ar pārējo noziedzīgā nodarījumu izdarīšanā iesaistīto personu darbībām un norāda uz to, ka personas ir vienojušās par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un savā starpā sadalījušas pienākumus.

Bez tam, no /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtajām pašrocīgi rakstītajām liecībām redzams, ka /pers. A/ bija zināms, ka /pers. C/ (/pers. C/) nepilda tiesas lēmumu, saskaņā ar kuru viņai ir pienākums dot /pers. B/ viņu kopīgo meitu /pers. E/, ka /pers. B/ gatavojas satikies ar meitu (lietas 3.sējuma 58-59.lapas).

Arī no /pers. B/ liecības izriet, ka viņš /pers. A/ bija darījis zināmus šos apstākļus (lietas 2.sējuma 11-13.lapas).

No minētā secināms, ka /pers. A/ zināja, ka /pers. C/ (/pers. C/) izrāda aktīvu pretošanos tam, lai /pers. E/ tiktu vesta projām, taču neraugoties uz to, /pers. A/ ņēma aktīvu dalību meitenes aizvešanā.

Izvērtējot lietai pievienoto līgumu, kas noslēgts starp /pers. B/ un /pers. A/ par apsardzes pakalpojumu sniegšanu, tiesu kolēģija uzskata, ka šis dokuments neapstiprina faktu, ka /pers. A/ būtu veicis apsarga funkcijas tieši 2007.gada 3.janvārī. Arī par šo faktu /pers. A/ ir sniedzis pretrunīgas liecības, apelācijas instances tiesas sēdē /pers. A/ liecināja, ka var teikt, ka viņš izpildīja apsarga funkcijas, bet darīja to ļoti pavirši (lietas 7.sējuma 84.lapa).

Tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. A/ 2007.gada 3.janvārī /pers. B/ apsarga funkcijas nav veicis, jo ir pierādīts tas ka /pers. B/ laikā, kad nenoskaidrotās personas paņēma /pers. C/ un aiznesa viņu uz automašīnu, /pers. B/ atradās automašīnā un gaidīja viņus.

/pers. A/ aizstāvis apelācijas sūdzībā norādījis, ka Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma obligāta sastāva pazīme ir būtisks materiāls kaitējums.

Tiesu kolēģija norāda, ka atbilstoši likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta pirmās daļas nosacījumiem, kvalificējot noziedzīgo nodarījumu pēc pazīmes – būtiska kaitējuma radīšana, likuma norma būtiska kaitējuma radīšanu ne vienmēr saista ar noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarītu mantisko zaudējumu. Likumdevējs šajā likuma normā noteicis, ka atbildība par būtiska kaitējuma radīšanu var iestāties arī tādā gadījumā, ja noziedzīga nodarījuma rezultātā ievērojami tiek apdraudētas citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības (ne tikai mantiskās intereses).

Apsūdzētie /pers. B/ un /pers. A/, personu grupā ar nenoskaidrotajām personām, ar savām darbībām, izdarot patvarību, ir nodarījuši būtisku kaitējumu, jo lietā ir pierādīts, ka nepilngadīgo /pers. C/ pret viņas gribu, viņai nepazīstama persona, lietojot fizisku spēku atņēma mātei un iesēdināja viņai nezināmā automašīnā un aizveda no mātes, tādējādi ierobežojot viņas pārvietošanās brīvību. Apsūdzētie ir darbojušies pretēji nepilngadīgās /pers. C/ interesēm, kā arī ar savu rīcību ir apdraudējuši /pers. C/ (/pers. C/) Civillikuma 181.pantā noteiktās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu, kā arī, apdraudēja /pers. E/ Civillikuma 181.pantā garantētās tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem.

Tiesu kolēģija uzskata, ka dzīves apstākļi, kur mazgadīgs bērns piedzīvo pret sevi un saviem tuviniekiem vērstu pēkšņu un negaidītu vardarbību, kā rezultātā bērns ar spēku tiek izolēts no mātes un viņam tiek liegta sazināšanās iespēja ar māti, nevar tikt uzskatīta par labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina bērna attīstību. Ar noziedzīgo nodarījumu ir pārkāptas arī /pers. E/Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantā noteiktās tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Tiesu kolēģija uzskata, ka izdarot minētos pārkāpumus, ar likumu aizsargāto interešu un tiesību apdraudējums ir vērtējams kā ievērojams, un tas ir atzīstams par būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm.

Prokurora protestā norādīts, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. B/, /pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidroto vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīta psiholoģiska trauma, sakarā ar ko viņai bija jāārstējas pie psihologa.

Tiesu kolēģija uzskata ka ar pārbaudītajiem pierādījumiem ir apstiprinājies, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā /pers. C/ tika nodarīts uztraukums un morāli pārdzīvojumi, kad sveši pieaugušie vīrieši pielietoja vardarbību, izrāva viņu no mātes rokām un aizveda viņu uz automašīnu. No nepilngadīgās liecībām izriet, ka /pers.E/ mazliet nomierinājās, tikai ieraugot tēvu. Tiesu kolēģija uzskata, ka pierādījumi lietā par to, vai, /pers. B/, /pers. A/ un trīs izmeklēšanā nenoskaidroto vīriešu darbību rezultātā /pers. C/ tika

nodarīta psiholoģiska trauma ir pretrunīgi un šis apstāklis no apsūdzības ir izslēdzams.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sēdes protokola, tiesas sēdē tika nopratināta psiholoģe /pers. Z/, kura sniedza savu atzinumu par /pers. C/ psiholoģisko stāvokli, norādot, ka darba metodikas laikā tika konstatēta trauksme, taču psiholoģe nav konstatējusi /pers. C/ nekādu psiholoģisku traumu, bet ir konstatējusi baiļu stāvokli, kas bērnam ir normāli.

Iztiesāšanas laikā pirmās instances tiesā tika iesniegti divi ekspertu psihologu atzinumi par /pers. C/.

No iesniegtā Dr. /pers. CJ/, Grācas vispārīgi zvērinātas un tiesiski sertificētas ekspertes ģimenes, bērnu un jauniešu psiholoģijas un sistēmpedagoģijas jautājumos, 2008.gada 17.aprīļa ekspertīzes atzinuma par /pers. C/ kopumā izriet, ka veids, kādā bērna tēvs aizveda meitu, kad viņa ciemojās Rīgā, liecina par neiejūtību pret meitas vēlmēm. Šāda tēva izturēšanās radījusi nepilngadīgajai smagu traumu, kā rezultātā meitene vairs nevēlas kontaktēties ar tēvu un viņai radušās bailes par to, ka tēvs varētu viņu nolaupīt. Atzīts, ka mātes un tēva kopīga aprūpe vairāku iemeslu dēļ ir nelietderīga bērna labklājībai (lietas 3.sējuma 214-222.lapas).

Savukārt, no /pers. Z/, juridiskās psiholoģijas maģistres, psiholoģijas ekspertes un poligrāfa ekspertes (sertifikāts Nr.AA003), 2008.gada 20.oktobra psiholoģiskās diagnostikas atzinuma izriet, ka netika konstatētas pazīmes, kas norādītu uz /pers. C/ radušos psihoemocionālo traumu izmeklējamā notikuma iespaidā (lietas 3.sējuma 246-248.lapas).

Lietas materiālos ir psiholoģes /pers. CK/ atzinums par /pers. C/ psiholoģiskās konsultēšanas rezultātiem 2007.gada 15.janvārī, saskaņā ar kuru kopumā sadarbībā atklājās iekšējs satraukums, spriedze, ko meitene cenšas neizrādīt. /pers.E/ir emocionāli piesātināta, bet ārēji noslēgta, nedroša attiecībās ar citiem, tomēr vēlas būt spēcīgāka, stabilāka un aktīvāka. Tiek rekomendēta psihologa konsultācija ar mērķi koriģēt emocionālo jomu (lietas 1.sējuma 119.lapa).

No Steiermarkas federālās valdības pārvaldes sociālo lietu nodaļas Ārstnieciski pedagoģiskās nodaļas klīniskās psiholoģes Dr. /pers. CL/ veiktās psiholoģiskās diagnostikas 2007.gada 16.augusta atzinuma par /pers. C/ izriet, ka, iespējams, anketēšanā savu iespaidu atstāj arī /pers.E/ ierobežotais vācu valodas vārdu krājums. Emocionālā attīstība viņai ir atbilstoša vecumam un pirmajā acumirklī izskatās, ka viņa ir pārvarējusi visus traumatiskos piedzīvojumus un piemērošanās prasības. Aiz tā slēpjas augsta psihiskā piepūle un izspiešana. Ilgus gadus psihosociāli noslogotās priekšvēstures un dzimtenes zaudējuma dēļ tiek ieteikts traumatiskā "tēva notikuma" apstrādāšanai steidzamu psihoterapiju /pers.E/ciešā sadarbībā ar viņas māti (lietas 1.sējuma 145-148.lapas).

No psihologa un neirologa, zvērināta Fronleitenes tiesas eksperta Dr. /pers. CM/ psihiatrijas eksperta atzinuma izriet, ka, veicot /pers. C/ izmeklēšanu 2008.gada 28.janvārī no psihiatrijas aspekta, nav konstatētas nekādas norādes par traumu izraisītām psihiskām saslimšanām posttraumatiskās slodzes izpratnē. Par notikumiem Latvijā meitene domā ļoti reti. Bērnam psihoterapija ir ļoti nepieciešama, saistot visu ģimenes situāciju kopumā, nevar noteikti apgalvot, ka ārstēšanas nepieciešamību ir radījusi vienīgi meitenes nolaupīšana 2007.gada 3.janvārī (lietas 1.sējuma79-83.lapas).

Apelācijas instances tiesā tika iesniegts 2010.gada 30.janvārī sastādītais klīniskās psiholoģes /pers. CN/ psiholoģiskās izpētes atzinums, no kura secinājumiem cita starpā izriet, ka /pers.E/ psiholoģiskā izpēte Latvijā noritējusi pēc objektīvākiem kritērijiem, jo psihologiem bija pieejama informācija par abu vecāku attiecībām ar bērnu, izdarīta abu vecāku saskarsmes ar bērnu salīdzinošā analīze. Austrijas psiholoģei šādas iespējas trūkums, kā arī vienpusēja un tendencioza informācija par bērnu traucēja izdarīt korektus secinājumus (lietas 6.sējuma 108-116.lapas).

Izvērtējot sniegtos atzinumus, tiesu kolēģija secina, ka tie nesatur viennozīmīgu atbildi par /pers. C/ emocionālo veselības stāvokli sakarā ar pārdzīvoto un tiesai nav pietiekoša pamata, lai secinātu, ka apsūdzēto darbību rezultātā viņai būtu nodarīta psiholoģiska trauma, līdz ar ko šis apstāklis ir izslēdzams no /pers. B/ un /pers. A/ apsūdzībām.

Novērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, par pilnībā pierādītu atzīstama apsūdzētā /pers. B/ un /pers. A/ vaina patvarības veikšanā - patvaļīgu darbību izdarīšanā, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ja šīs darbības tiesiskumu apstrīd cita persona, šīs darbības rezultātā radīts būtisks kaitējums un tā saistīta ar vardarbību, pilnībā pierādīti Krimināllikuma 279.panta otrās daļas sastāva elementi, un iepriekšminētās darbības atbilstoši kvalificējamas pēc Krimināllikuma 279.panta otrās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04).

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. A/ nosakāmo sodu, tiesu kolēģija ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un nodarīto kaitējumu, atbildību ietekmējošo apstākļu esamību, kā arī apsūdzēto personības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04.), apsūdzētie izdarījuši Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā paredzētu mazāk smagu noziegumu.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību pirmās instances tiesa noskaidrojusi, ka viņš nav reģistrēts Narkoloģijas valsts aģentūras un Garīgās veselības aģentūras uzskaitē (lietas 2.sējuma 95,96.lapas). /pers. A/ ir precējies, viņa apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, /pers. A/ - SIA /Nosaukums B/" valdes loceklis, agrāk nesodīts, apsūdzētajam ir vidējā speciālā izglītība. Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka viņa apgādībā ir trīs nepilngadīgi bērni, kam tiesai nav pamata neticēt.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību pirmās instances tiesa noskaidrojusi, ka viņš nav reģistrēts psihiatra, narkologa uzskaitē SIA "Dubultu poliklīnika"(lietas 3.sējuma 45.lapa). /pers. B/ ir šķīries, strādā akciju sabiedrībā "WESS MOTORS" par valdes priekšsēdētāju, agrāk nesodīts, apsūdzētajam ir augstākā izglītība, viens viņa bērns ir nepilngadīgs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmo daļas 7.punktu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04.), par apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli lietā tiesu kolēģija atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušās /pers. C/ prettiesiskās uzvedības ietekmē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu par apsūdzēto atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veikts pret 15 gadus nesasniegušu personu – bērnu /pers. C/.

Tiesu kolēģija uzskata, ka konkrētajā gadījumā, ievērojot apsūdzēto izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī viņu personības, to, ka apsūdzētajiem konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis apsūdzētajiem sods nosakāms naudas soda veidā (Krimināllikuma 41.panta redakcija līdz 2009.gada 01.jūlijam) sprieduma taisīšanas brīdī.

Pie soda mēra noteikšanas tiesu kolēģija ņem vērā ka /pers. B/ ieņēma ievērojami aktīvāku lomu noziedzīgā nodarījuma īstenošanā, organizēja tā sagatavošanu un pats piedalījās tā veikšanā, bet /pers. A/ tikai izpildīja /pers. B/ noteiktās darbības un pats personīgi vardarbīgās darbības pret nepilngadīgo /pers. C/ neveica, turklāt būdams darba attiecībās zināmā mērā bija atkarīgs no /pers. B/. Tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. A/ piemērojams mazāks naudas soda apmērs arī ņemot vērā, ka viņa apgādībā ir trīs nepilngadīgi bērni.

Bez tam tiesu kolēģija secina, ka, nosakot sodu apsūdzētajiem ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi, jo izskatāmā krimināllieta pirmās instances tiesā ir saņemta 2008.gada 7.aprīlī (lietas 3.sējuma 146.lapa), iztiesāšana lietā ir uzsākta 2008.gada 20.oktobrī (lietas 4.sējuma 141.lapa), Iztiesāšana pabeigta 2008.gada 20.novembrī (lietas 4.sējuma 123.lapa). Savukārt apelācijas instances tiesā lieta pirmo reizi tika saņemta 2009.gada 26.janvārī, iztiesāšana pabeigta 2011.gada 14.februārī, tiesas spriedums ar 2011.gada 31.augusta lēmumu atcelts un lieta nodota jaunai skatīšanai apelācijas instances tiesai (lietas 5.sējuma 1., 85., 176.lapas). Ievērojot ilgstošo iztiesāšanas laiku, kas galvenokārt saistīts ar cietušo neierašanos uz tiesas sēdēm sakarā ar to, ka viņi nedzīvo Latvijā, kā arī ņemot vērā, ka augstākas instances tiesa bija atcēlusi zemākas instances tiesas pieņemto nolēmumu, un lieta bija skatāma no jauna, pie kā nav vainojami apsūdzētie, tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ un /pers. A/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā konkrētajā gadījumā nav tikušas ievērotas un šis apstāklis ņemams vērā pie soda noteikšanas, un sods jāmīkstina.

Cietušo /pers. C/ (/pers. C/) un /pers. D/ pārstāve zvērināta advokāte I.Dogādova apelācijas sūdzībā apstrīdējusi tiesas motivāciju daļā par pieteiktās materiālas kompensācijas daļēju apmierināšanu un morālā aizskāruma kompensācijas nenoteikšanu.

Cietušā /pers. C/ (/pers. C/) savā un nepilngadīgās /pers. C/ vārdā lūgusi piedzīt kaitējuma kompensāciju Ls 44 265 apmērā, kā morālu kaitējumu norādot Ls 40000 apmērā. Kā pamatojumu nodarītajam morālajam kaitējumam /pers. C/ norādījusi psiholoģisku traumu, negatīvo iespaidu uz attiecībām ģimenē un kaitējums ģimenes attieksmē pret cietušajām. Pārējā summa – Ls 4265 apmērā ir kompensācijas materiālā daļa, kas saistīta ar ceļa izdevumiem, telefona zvaniem, psihologa apmeklējumiem, samaksa par advokāta darbu, dokumentu tulkojumi, automašīnas noma, uzturēšanās Rīgā.

/pers. CD/ Kriminālprocesa likuma 350.panta nosacījumiem, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas nosacījumi paredz, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā:

- radīto mantisko zaudējuma apmēru;

- noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;

- nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;

- morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;

- psihiskas traumas.

Tiesu kolēģija uzskata, ka cietušo pārstāves zvērinātas advokātes I.Dogādovas apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota.

Lietas materiāliem pievienoti divi čeki par tulkojumiem, kas apliecina 305,90 latu samaksu (lietas 3.sējuma 199.lapa). Tiesu kolēģijas ieskatā šajā daļā cietušās /pers. C/ (/pers. C/) pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma, jo lietai ir pievienoti vairāki dokumentu tulkojumi no vācu uz latviešu valodu, ko ir iesniegusi cietušā un kas ir izmantoti pierādīšanā (lietas 3.sējuma 200-220., 223-245.lapas).

Izvērtējot /pers. C/ (/pers. C/) pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju, ko sastāda izdevumi par advokātes I.Dogādovas darbu, veicot viņas un /pers. D/ pārstāvību Ls 351,40 un 1448,60 apmērā, tiesu kolēģija secina, ka šajā daļā kaitējuma kompensācija ir apmierināma, jo šie izdevumi ir dokumentāli apstiprināti, lietas materiāliem par šo summu ir pievienotas kvītis (lietas 3.sējuma 199.lapa, 4.sējuma 31.lapa). Tiesu kolēģijas ieskatā nav pamata apšaubīt, ka ar 2007.gada 12.janvāri datētā kvīts par cietušās/pers.C/ pārstāvību, būtu izrakstīta kādā citā lietā, jo kvītī norādīts, ka cietušās interešu pārstāvība veicama kriminālprocesā. Kvīts izsniegšana notikusi īsi pēc konkrētā kriminālprocesa uzsākšanas 2007.gada 3.janvārī, un lietā nav ziņu ka vēl kādā citā kriminālprocesā advokāte I.Dogādova būtu pārstāvējusi /pers. C/ (/pers. C/) intereses.

Bez tam apmierināmi ir arī /pers. C/ (/pers. C/) papildus izdevumi par advokātes I.Dogādovas darbu, veicot viņas un /pers. D/ pārstāvību apelācijas instances tiesā Ls 726 un Ls 2112,40 apmērā, jo šie izdevumi ir dokumentāli apstiprināti un lietas materiāliem par šim summām ir pievienotas kvītis (lietas 5.sējuma 47., 64.lapas). Savos iesniegumos tiesai /pers. C/ (/pers. C/) ir lūgusi apmierināt visus materiālos zaudējumus sākot no lietas izskatīšanas pirmajā instancē (lietas 6.sējuma 34.,77.lapas).

Kopā no apsūdzētajiem solidāri piedzenamā materiālā kaitējuma kompensācija /pers. C/ (/pers. C/) labā ir Ls 4944,30. Šo summu konvertējot saskaņā ar Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (1 *euro* =

0,702804 lati), un noapaļojot saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantu, piedzenamā summa ir 7035,11 *euro*.

Lietas materiālos (3.sējums l.l.199) atrodas divi LR Vēstniecības čeki, kas datēti ar 2008.gada 9.jūliju par 45 latu un 40 latu samaksu. No LR Vēstniecības čekiem nevar secināt ne to, kas ir maksātājs, ne arī par kādiem tieši pakalpojumiem čeki ir izsniegti. Ņemot vērā, ka cietušā precīzi nav norādījusi, kas tie ir par čekiem, nav pietiekams pamats, neraugoties uz čeku esamību, noteikt cietušajai kaitējuma kompensāciju šajā daļā.

Izdevumi, kurus /pers. C/ (/pers. C/) norādījusi – telefona izdevumi, policijas, psihologa apmeklējumi, automašīnas noma, uzturēšanās Rīgā, dokumentu tulkojumi policijā, faksa un pasta izdevumi – nevar tikt noteikti, jo nav iesniegts neviens dokuments, kas pamato šo izdevumu esamību un tieši norādītajā apmērā.

Norādītie ceļa izdevumi – aviobiļetes cenas Ls 250 un Ls 347,04 apmērā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas nosacījumiem, atzīstami par procesuālajiem izdevumiem, kurus sedz no valsts līdzekļiem Ministru kabineta 2005.gada 4.oktobra noteikumu Nr.754 "Noteikumi par kriminālprocesuālo izdevumu atlīdzināšanas kārtību un apmēru" noteiktajā kārtībā un šie izdevumi nav saistāmi ar kompensācijas noteikšanu kriminālprocesā.

Izvērtējot /pers. C/ (/pers. C/) un /pers. D/ norādīto morālā kaitējuma kompensācijas pamatojumu, tiesu kolēģija atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācijas /pers. C/ (/pers. C/) un /pers. D/ ir noraidāmas.

Tiesu kolēģija nepiekrīt 1.instances tiesas spriedumā norādītajam morālā kaitējuma nenoteikšanas pamatojumam, proti, ka neviens no cietušajiem nav norādījis morālā kaitējuma dziļumu un apjomu un pamatojumu.

No 2010/2011.gada tiesas prakses apkopojuma par morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanu kriminālprocesā (apkopojuma 66.lapā), izriet, ka ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts arī morālais kaitējums, tas ir saistīts ar morālo gandarījumu, proti, ka par noziedzīgu nodarījumu persona saņem likumā paredzēto sodu, bet vai personai ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu kompensējot morālo kaitējumu, ir vērtējams jautājums.

Savukārt saskaņa ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, gadījumā kad izdarīts noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu vai cieņu, vai pret ģimeni vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Tiesu kolēģija atzīst, ka gan /pers. D/, gan /pers. C/ (/pers. C/) ar šo noziedzīgo nodarījumu tika nodarīts morāls kaitējums, tomēr uzskata, ka nevienam no viņiem nepienākas morālā kaitējuma kompensācija. Tiesu kolēģija ņem vērā, ka ar pierādījumiem lietā konstatēts, ka /pers. C/ nav vēlējusies pildīt tiesas nolēmumu, ar kuru apstiprināts izlīgums starp /pers. B/ un /pers. C/ par saskarsmes tiesībām ar meitu /pers. C/, liedzot iespēju /pers. B/ tikties ar bērnu. Tiesu kolēģija uzskata, ka cietušajai /pers. C/ (/pers. C/) pietiekams gandarījums par morālo kaitējumu ir tas, ka vainīgie par izdarīto saņems atbilstošu sodu.

Savukārt /pers. D/ ar noziedzīgu nodarījumu tiesu kolēģijas ieskatā nav radīts tāds kaitējums, lai saņemtu kompensāciju, kompensējot morālo kaitējumu. Pret /pers. D/ tika pielietota vardarbība, taču viņam netika nodarīts kaitējums veselībai un tas, ka viņš labi attiecas pret/pers.E/ un uztraucās par viņu, nenozīmē, ka viņam par to pienāktos arī morālā kompensācija.

Tiesu kolēģija uzskata, ka cietušajai nepilngadīgajai /pers. C/ morālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

No cietušās /pers. C/ (/pers. C/) iesniegtās kaitējuma kompensācijas redzams, ka tajā nav norādīts, kādu summu /pers. C/ (/pers. C/) piesaka savā labā un kādu meitas labā. Rīgas bāriņtiesas pārstāves S.Meldere pirmās instances tiesas sēdes laikā norādīja, ka viņa atbalsta visas prasības pieteikuma kompensācijas summas apmēru nepilngadīgās labā- Ls 40 000, minētais ir pretrunā ar cietušo pārstāves kompensācijas

pieteikumā norādīto, ka šī summa tiek prasīta abām cietušajām, turklāt apelācijas instances tiesas sēdē Bāriņtiesas pārstāve norādīja, ka Bāriņtiesas kompetencē nav noteikt kaitējuma kompensācijas apmēru. Arī sniedzot liecību apelācijas instances tiesas sēdē cietušā /pers. C/ (/pers. C/) nenorādīja, kādā apmērā kompensācija būtu piedzenama meitas labā. Līdz ar to tiesu kolēģijas ieskatā cietušajai /pers. C/ kaitējuma kompensācija par morālo kaitējumu šajā procesā nav nosakāma.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta trešās daļas nosacījumiem, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Lietā ir radušies procesuālie izdevumi, kas saistīti ar pieaicināto tulku veikto darbu procesā (lietas 6.sējuma 19.,20.,26.,26.,50.,56.,57.,60.,61.,74.,168.,186.,187., 7.sējums 3.lapa) kopā par Ls 142,78. Šo summu konvertējot saskaņā ar Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (1 *euro* = 0,702804 lati), un noapaļojot saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantu, ir 203,16 *euro*. Šie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu piedzenami no apsūdzētajiem, saskaņā ar šā panta otro daļu tiesu kolēģija uzskata, ka ņemot vērā katra apsūdzētā atbildības pakāpi, mantisko stāvokli, no /pers. B/ piedzenami 150 *euro*, no /pers. A/ piedzenami 53,16 *euro.*

Ņemot vērā iepriekš minēto*, s*askaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas otro punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2008.gada 20.novembra spriedumu **atcelt.**

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04.), un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar naudas sodu 30 minimālo mēnešalgu jeb 9600.00 *euro* (deviņi tūkstoši seši simti *euro)* apmērā.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 279.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.04.), un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar naudas sodu 5 minimālo mēnešalgu jeb 1600.00 *euro* (tūkstoš seši simti *euro)* apmērā.

Cietušās/pers. C/ (/pers. C/) pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/ un /pers. A/ solidāri /pers. C/ labā materiālā kaitējuma kompensāciju 7035,11 *euro* (septiņi tūkstoši trīsdesmit piecus *euro* 11 centus), pārējā daļā materiālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušās/pers. C/ (/pers. C/) un /pers. D/rpieteiktās morālā kaitējuma kompensācijas noraidīt. Cietušai /pers. E/morālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 150.00 *euro* (simt piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 53,16 *euro* (piecdesmit trīs *euro* 16 centi) apmērā.

Nolēmuma labprātīgas izpildes gadījumā norādītā summa iemaksājama kontā:

Saņēmējs: Tiesu Administrācija, Reģ.Nr. LV90001672316

Banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22

Konta Nr. LV51TREL2190458019000

Maksas pakalpojuma kods 21499

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 dienu laikā Krimināprocesa likuma 574., 575.p.p. paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai.

Pilns spriedums pieejams - 2014.gada 10.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (personiskais paraksts) L.Šteinerte

Tiesneši: (personiskais paraksts) S.Amola

(personiskais paraksts) G.Stūris